

STRAN
2

Referendumski trojček je »pogrnil«

STRAN
16

Z vilami nad muce in pse

RADIO CELJE
90,6 95,1 95,9 100,3
NOVI TEDNIK
VSAK TOREK IN PETEK

Št. 44/Leto 66/Celje, 7. junij 2011/Cena 1,10 EUR

novi tednik

Odgovorna urednica NT Biserka Povše Tašič

PIKNIK KATRCE
RADIO CELJE 03
Vojnik, 19. 6. 2011 od 14. ure
VSTOPNINE NI!

Na ulici

Dokler se na prostem zbirajo in nas z likovno umetnostjo ter tihožitjem navdušujejo umetniki, se nam še ni treba bati. Tudi poziv k akciji v okviru nove torkove rubrike Rekreacija je povsem nedolžen.

STRANI
8, 11

Foto: SHERPA

Tradicionalno poletno slikanje uličnega tihožitja v Celju

Največji uspeh 16-letne Celjanke, teniške igralke Nastje Kolar!

STRAN
12

SPODBUDNE ZGODBE

Klik do kmečkih dobrot

STRAN
4

PROSTOVOLJSTVO

Herta Rošar z Dobrne

STRAN
17

REKREACIJA

Človek, ki živi za Špico

STRAN
11

Ko urednici novinar oddaja spodnje perilo

STRAN
10

Udeležba volivcev in volivk na referendumskem trojčku v nedeljo je bila nekaj preko 40-odstotna, na Celjskem je preseгла 42 odstotkov.

Trikrat odločen »proti«

Na Celjskem visoka udeležba – Po začasnih in neuradnih rezultatih, ki pa se ne bodo bistveno spremenili, na referendumih prepričljivo padli vsi trije zakoni

Ob dokaj visoki, preko 40-odstotni udeležbi so volivci in volivke v nedeljo prepričljivo zavrnilo vse tri zakone, o katerih so odločali na referendumih. Padla je tako reforma pokojninskega sistema kot tudi zakona o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno in varovanju arhivskega gradiva.

Rezultati so sicer zaenkrat še začasni in neuradni, saj niso preštete vse glasovnice, a bistvenih sprememb ni pričakovati. Najbolj odločen

»proti« si je prislužil zakon o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno, ki ga je zavrnilo več kot tri četrtine tistih, ki so odšli na volišča.

Sledi padec pokojninske reforme z dobrimi 72 odstotki in z nekaj več kot 71 odstotki »proti« še zakon o arhivih.

Če malce podrobneje pogledamo referendumske rezultate glede pokojninske reforme in preprečevanja zaposlovanja in dela na črno, so bili na Celjskem najbolj odločno, z več kot 80 odstotki glasov proti v Šmarju pri Jelšah, Šentjurju, Slovenskih Konjicah in Mozirju. Več kot tretjinsko podporo je pokojninska reforma dobila le v drugem celjskem volilnem okraju, skoraj tretjinsko pa so strožji nadzor dela in zaposlovanja na črno podprli v velenjskem prvem okraju. Le za spoznanje bolj so bili volivci in volivke naklonjeni novemu Zakonu o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih, saj v nobenem od volilnih okrajev na Celjskem delež glasov »proti« ni dosegel 80 odstotkov.

Kako naprej?

Rezultati referendumov pomenijo, da zakonodajalec v roku enega leta iste problematike ne sme urejati na enak način. So pa že v nedeljo zvečer – takoj po zaprtju volišč in prvih referendumskih rezultatih – v sindikatih, ki so odločno nasprotovali pokojninski reformi, pozvali k nadaljevanju pogajanj s socialnimi partnerji. Da so spremembe potrebne, se zavedajo vsi, a nihče ne ve, kako do njih v zdajšnjem zapletenem političnem položaju.

Predvsem da ne gre izgubljeni časa, opozarja strokovna javnost. Ekono-

misti menijo, da odlaganje reform pomeni zgolj to, da bodo morale potem biti še ostrejšje, pravniki pa, da trenutna zakonska ureditev ne dopušča hitrih in korenitih posegov na politični parket. V eni prvih izjav je premier **Borut Pahor** dejal, da bo zdaj najverjetneje nujen intervencijski zakon, s katerim bodo zamrzili (ali morda celo znižali, op. p.) plače v javnem sektorju, pokojnine in socialne transferje. O tem, ali bo na ta zakon vezal tudi zaupnico sebi in svoji vladi, se še ni odločil. Padec vseh treh zakonov namreč odpira vprašanje nadaljnega dela vlade in koalicije. Včeraj so se tako na kolegiju pri predsedniku vlade sestali predstavniki koalicijskih strank, ločeno pa tudi vodstvo stranke Zares, ki se sicer zavzema za rekonstrukcijo vlade. Prvak največje opozicijske stranke SDS **Janez Janša** najboljši izhod vidi v predčasnih volitvah, ki bi bile po njegovem – če bi jih poslanci večinsko podprli brez fige v žepu – izvedljive že jeseni. A same volitve in zamenjava oblasti najbrž še ne bi zagotovile »stabiliziranja« političnih razmer v državi, če se ne bo spremenila tudi referendumska zakonodaja. Po zdaj veljavni se lahko praktično na vsak novo sprejet zakon razpiše referendum, v nedeljo zvečer pa je bilo slišati tudi ugotovitev, da je najbrž ni evropske države, v kateri bi ljudje na referendumu potrdili pokojninsko reformo.

IVANA STAMEJČIČ
Foto: Time

Higiena rešuje

Za zaščito pred novo obliko bakterije E.coli je najbolj učinkovita higiena

Nov sev bakterije E.coli, ki ga strokovno označujejo s kratico STEC, je v Evropi zahteval 22 smrtnih žrtev. Bakterija se je razbohotila v Nemčiji, kjer je zbolelo že več kot dva tisoč ljudi. Iz Nemčije se je bakterija razširila tudi v nekatere druge evropske države, nekaj primerov so odkrili tudi v ZDA. V Sloveniji je zaenkrat ni. Ob tem strokovnjaki še enkrat opozarjajo predvsem na higieno, ki nas edina lahko zaščiti pred obolenjem. Ta priporočila sicer veljajo za uspešno zaščito tudi pred ostalimi bakterijami, ki povzročajo prebavne težave.

Bakterija E.coli človeku ni neznana. Prebiva tudi v našem črevesju in tudi v črevesju nekaterih živali. Tako lahko z blatom zaide tudi v naravo, odplake in vodo. Če higijenski standardi v klavnicah niso taki, kot bi

morali biti, lahko iz črevesja živali bakterija zaide tudi v meso, prav tako lahko pri molži preide v mleko. Da se okužbi izognemo, morajo biti meso, mleko in mlečni izdelki dovolj toplotno obdelani. To pomeni, da jih

Osebna higiena, zlasti umivanje rok, je zakon tudi pri preprečevanju morebitne okužbe z E.coli. Naslednji korak je seveda skrbnost pri pripravi hrane, predvsem zelenjave in sadja.

moramo obdelati tako, da je v vsakem delčku izdelka temperatura višja od 70 stopinj Celzija. Pri tej temperaturi se namreč bakterija uniči. Lahko pa zaradi zalivanja zelenjave in sadja z vodo, v kateri je E.coli, bakterija pride tudi na sveže sadje in zelenjavo. Zato velja, da je treba vse sadje in zelenjavo temeljito oprati. Tudi tisto sadje, ki ga bomo sicer olupili.

Bakterija E.coli ima različne seve, oblike. Nekateri so za človeka neškodljivi, drugi lahko povzročijo huda obolenja. Tak je tudi ta sev, enterohemoragična E.coli (STEC), ki ob okužbi pri nekaterih ne povzroči večjih težav oziroma sploh

nikakršnih bolezenskih znakov, pri drugih pa lahko pride do resnih zapletov. Značilni znaki bolezni so driska, ki je pogosto krvava, bolečine v trebuhu, tudi nekoliko povišana telesna temperatura. Čeprav v večini primerov bolezen mine v tednu dni sama od sebe, se pri nekaterih pojavi hud zaplet. »Gre za odpoved led-

Bolnik, ki so ga sprejeli v slovenjegraški bolnišnici, ni zbolel za nevarno različico E.coli bakterije. V celjski bolnišnici tudi zaenkrat niso sprejeli nikogar, ki bi bil okužen z nevarnim sevom bakterije E.coli.

V Nemčiji, kjer je velik izbruh okužb z novim sevom bakterije E.coli, odsvetujejo uživanje surovega sadja in zelenjave. Pri nas to ni potrebno, saj bakterije v Sloveniji sploh še niso zaznali. Je pa treba paziti na higieno, ki je najboljši način za preprečevanje kakršnih koli okužb z bakterijami. Ta pravila veljajo ves čas!

vic zaradi hemolitično uremičnega sindroma (HUS) in posledično tudi smrti,« je povedala predstojnica epidemiološkega oddelka pri Zavodu za zdravstveno varstvo Celje dr. **Alenka Trop Skaza**. Zaenkrat vira okužbe še niso odkrili.

Umite roke, hrana in zapečeno meso!

Za zaščito pred okužbo je najbolj bistvena ustrežna higiena. Ta navodila, opozarja Alenka Trop Skaza, veljajo ne samo kot zaščita pred to bakterijo, ampak tudi pred drugimi bakterijami. Temeljito, s toplo vodo in z milom, si je treba umivati roke: po uporabi stranišča ali menjavi plenice, preden pripravljamo hrano oziroma delamo kar koli z živili, pred jedjo, če smo se dotikali surovih živil, če smo se dotikali živali. Pod tekočo vodo moramo dobro oprati sveže sadje in zelenjavo, tudi če bomo sadje oziroma zelenjavo olupili. Na primer: če jemo pomarančo ali banano, jo moramo prej oprati, saj lahko bakterijo, ki je na olupku, z rokami

kasneje zanesemo na meso sadeža.

Odpovedati se moramo slabo zapečenim in nepasteriziranim živilom. To pomeni, da recimo ne jemo piščanca, ki je ob kosti še krvav, ali pa da na pikniku zaužijemo pleskavico, ki je znatraj še krvava. Da se bakterija uniči, mora namreč temperatura mesa tudi v notranjosti doseči 70 stopinj Celzija. Mleko vedno prekuhamo, izogibati pa se moramo tudi nepasteriziranim sokovom, kot je na primer jabolčnik.

Dr. Alenka Trop Skaza opozarja še na preprečevanje navzkrižnega onesaženja živil preko drugih živil. To pomeni, da moramo paziti, da za pripravo posameznih živil uporabljamo vedno drug pribor, preprečiti moramo, da surovo živilo ne pride v stik z že pripravljanim. Tako surovega mesa ne smemo nikoli pustiti na najvišji polici v hladilniku, ker se lahko njegov sok izceja na živila na spodnji polici. Paziti moramo tudi na delovne površine, da so čiste.

ŠPELA KURALT
Foto: SHERPA (arhiv NT)

TOREK	SREDA	ČETRTEK	PETEK
15	22	16	24
15	23	14	25

Vir: ARSO

Pogled na Žalec z vrha najvišje žalske stavbe - leta 1962 zgrajene in 54 metrov visoke Hmezadove stolpnice, s katero Žalčani premalo povezano že skoraj pet desetletij živijo na istem prostoru.

Kapitala se ni treba bati!

Strokovnjaki s področja urbanizma in arhitekture ter predstavniki politike o prostorskem razvoju Žalca

ŽALEC - »Mesto je že vrsto let enako, v njem se že več desetletij ni nič spremenilo. Še žive meje so prekinjene na istih mestih, kot so bile nekoč,« so ugotavljali prisotni na petkovi okrogli mizi v Žalcu. V predalih občine sicer leži že kar nekaj idejnih načrtov za razvoj in prenovu mesta, a dlje od idej se zadeve niso premaknile, je bilo slišati, kot tudi, da razvoja mesta ni brez politične volje in interesa.

Ne le, da se v Žalcu v zadnjih letih ni nič spremenilo, v mestu in njegovi ožji okolici je tudi nekaj spodletelih urbanističnih rešitev. Kot je opozoril občinski svetnik in predsednik žalskega odbora stranke Zares **Vojko Zupanc**, ki je tudi organiziral okroglo mizo, je v ožjem območju Žalca veliko pozidanih površin, ki so estetsko neprivlačne in v nezadovoljivi funkciji (na primer del kompleksa Hmezada in stara lokacija Juteksa), na drugi strani pa se mesto širi na kmetijska zemljišča ob robu Žalca. Kot slab primer prostorskega načrtovanja je izpostavil skladiščne prostore na območju parka graščine v Novem Celju, problem pa vidi tudi v razpršeni gradnji gospodarskih družb in nedomišljeni gradnji blokovskih naselij. »Imamo ohranjeno staro mestno jedro, ki pa ima neustrezno cestno-komunalno infrastrukturo ter premalo življenja,« je še opozoril Zupanc.

Kako mestu vrniti dušo?

Starejši Žalčani vedo povedati, da je bilo v Žalcu nekoč kup sprehajalnih poti, ki so bile zelo žive, danes ni niti ene. »Mesto oziroma trg pa brez tega težko živi. Z njimi se razvijajo lokali, gostilne, vse. Prav to pa mestu daje dušo,« je razmišljal domačin **Samo Premik**, prepričan, da je najprej treba urediti promet v mestu, tudi mirujočega. Ob tem, seveda, staro mestno jedro potrebuje socialno, gospodarsko in estetsko prenovu.

Miran Gajšek, načelnik oddelka za urejanje prostora na Mestni občini Ljubljana, sicer pa domačin iz okolice Žalca, je poudaril, da je treba mesto urejati kot celoto in ne parcijalno, kar se pogosto dogaja. Čeprav je po osamosvojitvi Slovenije, ko so ukinili sistem družbenega planiranja, prostor začel oblikovati kapital, se slednjega po mnenju Gajška ni treba bati. »Kapitalu je treba postaviti pogoje, kje se lahko zida in pod kakšnimi pogoji. Treba je torej sprejeti prostorske akte, da se točno ve, kje je poslovna cona, kje tehnološko središče, kje so stanovanjske cone ter kje zaščiteno območje starega mestnega jedra. Ko so prostorski akti pripravljene, pač tisti, ki ima denar, pride in investira,« je bil nazoren Gajšek. Poudaril je tudi, da denar pri razvoju in urejanju mesta

ni največji problem, na kar se marsikdo rad izgovarja. »Slovenija razmeroma slabo koristi evropska sredstva. Če bomo imeli pripravljene projekte, bomo lahko še v tej finančni perspektivi (2007 - 2013) porabljali zelo znatna bruseljska sredstva. To pomeni, da je treba samo pripraviti projekte in določiti prioritete. Teh pa ne sme biti deset, ampak največ dve, tri in potem na njih delati.«

Vse pa v Žalcu vendarle ni slabo. Je tudi nekaj dobrih primerov oziroma uspehov na področju urejanja prostora, kot na primer nasaditev mestnih parkov, ohranitev mnogih primerov dobre arhitekture, ureditev območja ob ribniku Vrbje, zgraditev komunalnega omrežja s centralno čistilno napravo in podobno, so ugotavljali na okrogli mizi.

Razprave o urbanizmu v Žalcu se je udeležilo tudi vodstvo občine z županom Jankom Kosom in direktorico občinske uprave Tanjo Razboršek Rehar na čelu. Oba sta pozdravila tovrstne razprave in se strinjala, da v bodoče občina prevzame organizacijo delavnic na to temo. »Kot župan si seveda želim, da bi Žalec postal zgodba o uspehu,« je dejal Kos.

BOJANA AVGUŠTINČIČ
Foto: SHERPA

Občina nad azbestne odpadke

ŽALEC - Občina Žalec že od leta 2001 svojim občanom omogoča brezplačen odvoz in odlaganje azbestnih odpadkov oziroma salonitnih strešnih kritin. S tem je žalska občina lahko za vzor pri varovanju okolja in odstranjevanju okolju nevarnih odpadkov.

Za azbestne odpadke bi sicer morali na primeren način poskrbeti občani sami, a se je pogosto dogajalo, da so ti nevarni azbest uporabljali za nasipe poljskih poti in funkcionalnih površin ob objektih. Zaradi prašenja

azbestnih vlaken je takšno početje predstavljalo veliko tveganje za zdravje ljudi. To je bil tudi razlog, da se je žalska občina odločila prevzeti finančno breme odvoza azbestnih odpadkov na svoja ramena.

V desetih letih (od 2001) je občina v tem okoljskem projektu zbrala 1.700 ton azbestnih odpadkov oziroma je omogočila odvoz salonitne strešne kritine s 606 objektov. Doslej je žalska občina za ta namen odštela že 178 tisoč evrov.

BA

Srbski prijatelji na obisku

ŠMARTNO OB PAKI - Občino Šmartno ob Paki je prejšnji teden obiskala delegacija iz Vrnjačke Banje iz Srbije. Pred 35 leti sta se namreč takrat še Krajevna skupnost Šmartno ob Paki in KS Novo selo iz občine Vrnjačka Banja pobratili. Vojna v bivši Jugoslaviji je uradne stike za nekaj časa prekinila, zdaj pa so se odločili, da jih bodo obnovili in nadgradili.

Kljub vojni so nekatere družine ohranile stike. In prav ti posamezniki so bili pobudniki ponovne vzpostavitve stikov med Šmartnim ob Paki in Vrnjačko Banjo. Tako so predstavniki Šmartnega ob Paki srbske prijatelje obiskali leta 2007 na neformalnem srečanju. Takrat so se dogovorili, da bodo sodelovanje okrepili tudi na drugih, ne le neformalnih prijateljskih

področjih. Prejšnji teden je tako Šmartno ob Paki obiskala kar 18-članska delegacija Vrnjačke Banje.

Dogovorili so se, da sodelovanje odslej ne bo več le na papirju. Najprej bodo pripravili izmenjavo šolskih razredov. Sledila bo delovna akcija na eni od rek v Vrnjački Banji, pri kateri bodo sodelovali tudi brigadirji iz Šmartnega ob Paki. Kasneje nameravajo sodelovanje razširiti še na gospodarsko, turistično, kulturno in športno področje.

Delegacija iz Vrnjačke Banje se je ustavila tudi na obisku v Mestni občini Velenje, saj je Velenje prav tako v preteklosti s tem srbskim mestom že sodelovalo. Tudi v Velenju so se dogovorili za obnovo in ohranitev stikov.

ŠK

Intervencija

Avtor: Dalibor Bori Zupančič

» Kam pa kam s temi stolčki ?«

» Tako so že razmajani, da so potrebni popravila ali pa, da jih, ne glede na to, da jim rok uporabe še ni potekel, zamenjamo z drugimi...!«

Odslej na javno blagajno

ŠENTJUR - S 1. junijem je občina uvedla tako imenovano javno blagajno. Delovala bo v pritličju občinske stavbe. Pri njej bo mogoče z gotovino plačevati nekatere položnice brez provizije. Sprejemali bodo plačila za javne zavode osnovnih šol, vrtca, glasbene šole in ljudsko univerzo ter za podjetja: Javno komunalno podjetje, Elektro Celje, Simbio, Stanovanjsko zadrugo Atrij, Adriaplin ter Elektro Turnšek.

Blagajna bo v pritličju občinske stavbe odprta vsako sredo med 12.30 in 16.30 ter ob petkih med 8.30 in 12.30. Javne blagajne za plačilo položnic brez provizije po nekaterih občinah uspešno delujejo že nekaj let. Provizija za plačilo položnic pri nekaterih bankah namreč znaša tudi do 2 evra in več.

StO

Boljši časi za žalsko tržnico?

Občina se pogaja za njen odkup – Ji bo tokrat uspelo?

ŽALEC – Tržnica v središču Žalca, ki je pred nekaj tedni pogorela, kraju in ljudem že dolgo ni v ponos. Opušeni objekti niso le kazili podobe mesta, ampak so bili tudi zatočišče za odvisnike. Občina si že več let prizadeva za odkup tržnice, a z lastnikom, podjetjem SM Invest v stečaju, do danes še ni našla skupnega jezika. Je pa uspela doseči vsaj to, da je lastnik z območja tržnice po požaru odstranil ruševine in prostor očistil.

O odkupu tržnice so na zadnji seji razpravljali tudi žalski svetniki. Strinjali so se, da je treba prostor, ki ne daje ravno lepega vtisa, čim prej urediti. Zmotila pa jih

je (še vedno) previsoka cena tržnice.

Občina Žalec se je o odkupu tržnice pogajala že leta 2008, ko je hotel lastnik zanjo iztržiti okoli 265 tisoč evrov. Občina na tako visoko ceno ni pristala in očitno tudi nihče drug ne, zato je lastnik ceno nekoliko znižal, vendar tudi v tem primeru z žalsko občino nista našla skupnega jezika. Zdaj je orientacijska vrednost tržničnega prostora ocenjena na 145 tisoč evrov, a se svetnikom tudi to zdi preveč. Menijo, da mora občina doseči boljšo ceno za odkup. Župan **Janko Kos** je pojasnil, da to še ni končna cena in da tečejo nadaljnja prizadevanja za odkup in

ureditev požgane tržnice: »Upam, da je bila tragedija (požar je namreč vzel tudi človeško življenje, op. p.) dovolj veliko opozorilo, da je treba pospešiti ureditev tega prostora. Upam, da se lastnik zaveda svoje odgovornosti.«

Predstavniki občine so se v minulih dneh ponovno sestali s stečajnim upraviteljem SM Investa **Igorjem Gorštom** in si skupaj ogledali opravljena dela na tržnici. Hkrati se nadaljujejo tudi postopki za odprodajo tega prostora. Gorše je za Novi tehnik dejal, da bodo v kratkem pristopili k zbiranju ponudb za odkup zemljišča, med katerimi bodo izbrali najugodnejšega ponudni-

Tržnico sredi Žalca so po požaru sicer očistili, a tudi takšna kraju ni ravno v ponos. Občina si zato prizadeva, da bi jo odkupila in primerno uredila.

ka. A prav velike možnosti izbire verjetno ne bo, saj je Občina Žalec zaenkrat edina, ki se zanima za nakup tržnice. To je priznal tudi Gorše: »Ne bi se hvalil, da je kaj zanimanja. Upam, da bo občina oddala ponudbo

in da bo ta prostor tudi odkupila.«

Žalska občina za nakup sicer v tem trenutku nima predvidenega denarja, a ga bo z rebalansom zagotovila, obljublja župan. Kako bo občina uredila to ob-

močje oziroma čemu ga bo namenila, sicer še niso dorekli. Kot pravi Janko Kos, bo treba narediti kvaliteten projekt in območje dobro osmisliti.

BOJANA AVGUŠTINČIČ
Foto: SHERPA

Skrbni gospodarji v gozdovih

NAZARJE - Nazarska enota Zavoda za gozdove Slovenije je na prireditvi, ki so jo posvetili tednu in mednarodnemu letu gozdov, razglasila najbolj skrbne gospodarje gozdov z območja krajevnih enot zavoda v Zgornji Savinjski in Šaleški dolini.

Prireditve so pripravili v naravnem okolju nove Rinke v Solčavi. Priznanja za naj-

bolj skrbno gospodarjenje v gozdovih so podelili kmetom in gozdarjem Martinu Lenku

iz Primoža pri Ljubnem, Marku Suhodolniku iz Logarske doline, Marku Rozoničniku iz Šmihela, Slavku Šinkovcu iz Bočne ter Stanku Hriberniku s Plešivca. Za najboljšega gozdarja leta so razglasili gozdarskega inženirja Ivana

Jakopa z Ljubnega ob Savinji. Na prireditvi so razglasili tudi drevesno vrsto leta 2011. Tokrat so to čast namenili macesnu (*Larix decidua*) in ob tem predstavili enega največjih v Sloveniji, ki raste v Mali Pišnici. Vsem nagrajencem je vodja nazarske enote Anton Breznik podaril zaščitne čelade za varno delo v gozdu ter pisna priznanja ob izboru.

O pomenu gozdov, skrbi za naravo in razmerah na področju območne enote Nazarje ter še posebej na Solčavskem je poleg Breznika spregovoril tudi župan Občine Solčava Alojz Lipnik. Organizatorji so ob tem pripravili izjemno razstavo o gozdovih ter varstvu narave in gozdov. Poleg tega so poskrbeli za predstavitev Solčavskega v objektu Rinka, ki je izjemen objekt, obnovljen z domačim lesom iz gozdov na Solčavskem.

JOŽE MIKLAVC

Predsednik Združenja borcev za vrednote NOB Laško in avtor razstave Laško med okupacijo in uporom **Andrej Mavri**

Laško med okupacijo in uporom

LAŠKO – Združenje borcev za vrednote NOB Laško in Društvo izgnancev Laško sta prejšnji teden v Hiši generacij pripravila razstavo fotografij in nekaterih drugih dokumentov iz časa druge svetovne vojne. Material za razstavo Laško med okupacijo in uporom je posodil Muzej Laško.

Razstavo so pripravili v spomin na 70-letnico napada na Jugoslavijo oziroma Slovenijo, na 70-letnico ustanovitve Osvobodilne fronte in tudi na čas, ko je bilo iz Laškega na Hrvaško in v Srbijo izgnanih več kot 300 Laščanov. Nemci so namreč želeli te kraje priključiti svojemu »rajhu« in da bi to najlažje storili, so se morali znebiti zavednih Slovencev, ki niso ustrezali njihovim kriterijem in ki bi lahko vodili upor. Tako so najprej izselili učitelje, vodilne v delovnih organizacijah in strankah, duhovnike, nekakšno laško elito. Nato so izselili tiste, ki so se v Laško priselili med obema vojnama. Šlo je zlasti za Primorce, ki so prebegnili pred fašizmom. Tretji val izselitev bi moral zajemati tiste, ki rasno niso dosegali kriterijev, vendar se to nikoli ni zgodilo. Večina, ki je bila izseljena, se je vrnila in nekateri še danes živijo v Laškem. Sicer pa je druga svetovna vojna zahtevala življenja 543 Laščanov.

Razstavo, ki je pričala o tistem času, je postavil predsednik Združenja borcev za vrednote NOB Laško **Andrej Mavri**. Bil je razočaran, da ga ustanove, ki v Laškem sicer skrbijo za kulturne dogodke, niso uslišale, da bi razstavo postavili v kakšnem bolj primernem prostoru. Tako je ostalo še precej fotografij in dokumentov, ki jih niso mogli razstaviti, ker preprosto v Hiši generacij ni dovolj prostora. Kljub temu si je razstavo ogledalo kar nekaj Laščanov.

ŠK

Foto: GrupA

Najboljši gozdar in gospodarji gozdov na območju nazarske enote zavoda za gozdove z vodjo enote Antonom Breznikom (levo) in solčavskim županom Alojzom Lipnikom (desno).

Po 40 letih dobili mrliško vežico

LAŠKO – Danes bodo v Rečici opravili tehnični pregled novozgrajene mrliške vežice, še ta mesec pa naj bi pridobili tudi uporabno dovoljenje. Uradno jo bodo predali namenu v začetku julija ob krajevnem prazniku. Za krajane, ki na vežico čakajo že 40 let, pa bo to velik dan.

Čeprav imajo na leto le od osem do deset pogrebov, so si mrliško vežico v Rečici zelo želeli. Zdaj so jo dočakali, čeprav je gradnja trajala kar nekaj časa. Remont je vežico začel postavljati septembra lani, prav ob poplavih. Tudi zato je bila gradnja zelo zahtevna, saj so imeli velike težave s plazenjem tal. Celotna gradnja z zunanjo ureditvijo je laško občino stala okoli 115 tisoč evrov.

ŠK, foto: SHERPA

Obstoječe križišče pomembnih cest v Mestinju, kjer bo po vstopu Hrvaške v Evropsko unijo še več prometa. Na križišču cest proti Rogaški Slatini, Podčetrtku, Celju ter še Sladki Gori bo v prihodnje vse drugače.

V semaforje ne dvomijo več

Odločanje je končano: v Mestinju ne bo krožišča! – Direktor Ficko o nadvozu Grobelno, šmarski obvoznici, Podčetrtku ...

ŠMARJE PRI JELŠAH – Od četrta ni več nobenega dvoma, pomembno križišče državnih cest v Mestinju bo semaforizirano. Velike želje krajanov, da bi tam imeli krožišče, ni mogoče udejanjiti, trdijo strokovnjaki ter z njimi odločujoči moške v republiški direkciji za ceste. Glede odločitve se je vse bolj mudilo, saj bo v Obsotelju po vstopu bližnje Hrvaške v Evropsko unijo še več prometa.

V Mestinju, na križišču cest proti Rogaški Slatini, Podčetrtku, Celju in sosednji Hrvaški, bodo torej zgradili trikrako semaforizirano križišče. »Vem za tukajšnje težave, saj so ljudje mislili, da direkcija krožišča noče zgraditi,« omenja direktor republiške direkcije za ceste mag. Gregor Ficko, ki je v četrtek s tremi pomembnimi sodelavci obiskal Občino Šmarje pri Jelšah ter se zaradi mestinjskih zapletov v Mestinju seje občinskega sve-

ta udeležil. »O tem smo imeli že veliko dopisovanja z ministrstvom za promet, veliko sestankov, prav tako je o tem večkrat razpravljala občinski svet,« je na seji spomnil vodja šmarskega občinskega oddelka za okolje in prostor Peter Planinšek. Občinski svetniki so se večkrat pritoževali, ker konkretnih razlogov, čemu v Mestinju ne more biti krožišča, sploh še niso izvedeli.

Na četrtekovi seji občinskega sveta je bilo drugače, saj so

kar štirje sodelavci iz direkcije za ceste prepričevali svetnike. »Direkcija pritrditve občinskega sveta za realizacijo tega projekta niti ne potrebuje,« so dali jasno vedeti njeni sodelavci, ki so kljub temu želeli z domačini najti skupen jezik. »Od leta 2001 do 2010 je bilo na križišču v Mestinju petdeset prometnih nesreč z desetimi huje poškodovanimi osebam ter z 265 tisoč evri skupne škode,« so mehčali svetnika za svetnikom. In čemu ne

Direktor republiške direkcije za ceste je med četrtkovim obiskom Obsotelja glede gradnje tamkajšnjega mejnega prehoda Imeno-Miljana povedal, da bo na to temo 14. junija sestanek na prometnem ministrstvu v Zagrebu. Za mejni prehod je v pripravi razpisna dokumentacija, razpis za izvajalca naj bi bil objavljen prihodnji mesec. Za krožišče pri Termah Olimia je projektna dokumentacija pripravljena, to naložbo naj bi pospešili po počitnicah, omenja direktor Ficko.

krožišče? »Imamo kar nekaj primerov, kjer krožišča zaradi zasičenega prometa v času spušenih železniških zaporov ne delujejo optimalno,« je povedal direktor Ficko ter omenil slab primer iz Dravograd. »Mi krožišče načelno absolutno podpiramo, ker so tudi stroški vzdrževanja nižji, vendar v danih pogojih ne moremo zgraditi objekta, ki ne bi optimalno projektno funkcioniral,« je še dodal direktor. Svetniki so prav tako izvedeli za spremenjeno zakonodajo o nivojskih prehodih ter da je v Mestinju zaradi neposredne bližine prehoda čez železniško progo na prvem mestu varnost, kar je v korist semaforiziranega križišča.

Sledilo je glasovanje, med katerim so se šmarski svetniki, ki so zelo dolgo dvomili, soglasno odločili za semaforje. »Če bodo priprave končane do junija prihodnje leto, potem absolutno računam, da bi se gradnja križišča v Mestinju začela konec prihodnjega leta,« napoveduje direktor Ficko. Semaforizirano križišče v Mestinju naj bi stalo 1,6 milijona evrov.

Kdaj nadvoz Grobelno?

Usoda križišča v Mestinju je le eden od večih problemov na pomembni cesti med Celjem, Šentjurjem in hrvaško mejo, ki jih bo treba kmalu rešiti. Med četrtkovim obiskom sodelavcev direkcije za

ceste v Obsotelju je direktor Gregor Ficko glede nadvoza čez železniški progi v Grobelnem povedal, da je trenutno v izdelavi prometno tehnična dokumentacija za pridobitev gradbenega dovoljenja ter da odkupujejo zemljišča. »Nadvoz na Grobelnem želimo začeti graditi prihodnje leto,« je še dejal Ficko ter omenil, da bo kar 85 odstotkov denarja za to naložbo iz Evropske unije. »Moram odkrito povedati, da bomo v primeru, če bomo pri pridobivanju zemljišč naleteli na probleme, morali takoj poseči po razlastitvah. Ne moremo se namreč igrati, saj je projekt z več kot štirimi milijoni evrov financirala tudi Evropska unija. Velika škoda bi bila, če bi ta denar izgubili,« je bil odkrit Ficko.

Na 36 kilometrov dolgi državni cesti med Šentjurjem ter obmejnimi Dobovcem potrebujejo na območju šmarske občine še obvoznico nasejala Šmarje pri Jelšah. Njena trasa naj bi bila na območju železniške postaje, vendar s Slovenskimi železnicami soglasja še ni. »Moram reči, da so ta pogajanja zelo trda. Do javne razgrnitve konec leta ali v začetku prihodnjega morajo ti problemi biti rešeni,« je odločen Ficko. Rogaška Slatina ima zunanjo obvoznico že vrsto let, v Rogatcu se gradnja obvoznice po nekajmesečni prekinitvi (zaradi finančnih težav) zaenkrat nadaljuje.

BRANE JERANKO

Kdo bo plačal novo dvigalo za invalide?

LAŠKO – Dvorana Tri lilije v Laškem nujno potrebuje novo dvigalo. V začetku maja, ko so v Treh lilijah pripravili mednarodni turnir v namiznem tenisu za invalide, se je namreč pokvarilo. Čeprav so invalidi v Laškem že večkrat gostovali, so zdaj postavili pogoje, da je treba dvigalo popraviti oziroma zgraditi novega, sicer jih v Laško ne bo več. Kdo bo novo dvigalo gradil in koliko denarja bo kdo prispeval, je bila tema sestanka predstavnikov Občine Laško, Pivovarne Laško in Thermana.

Večinski lastnik dvorane Tri lilije je Pivovarna Laško. Če govorimo le o dvorani, gre za 70-odstotno lastništvo, če pa štejemo zraven še zemljišče, na katerem dvorana stoji, je pivovarna 56-odstotni lastnik. Zemljišče je namreč v lasti občine. Že na zadnji seji občinskega sveta je bilo mogoče slišati, da ima konkretno od mednarodnega turnirja v namiznem tenisu za invalide največji dobiček Thermana. Tekmovalci iz 34 držav, bilo naj bi jih okoli 300, so s svojimi spremljevalci namreč bivali prav v Thermani. Če se prihodnje leto turnir ne bi vrnil v Laško, bi bil, tako smo slišali na seji, za Thermano to precejšen udarec.

Direktor Thermane Roman Matek je že pred sestankom

dejal, da je napačno gledati, kdo ima dobiček ali kdo ima največji dobiček, ampak da je treba razumeti, da so vse take naložbe dobre za Laško in za

turizem v Laškem. Po sestanku pa je še povedal, da so v Thermani pripravljene sodelovati: »Kot vedno, kadar gre za razvoj turizma,« Laški župan Franc Zdolšek je dejal, da si želijo, da bi pri gradnji novega dvigala sodelovali pivovarna, občina in Thermana z enakim vložkom, torej vsaka stran s tretjino. Tudi v pivovarni si sodelovanja želijo. Koliko bo katera od strani prispevala, bo znano kasneje, ko bodo

pridobili predračun za gradnjo dvigala. Nato se bodo predstavniki vseh treh strani spet sestali.

Praktično vsi si želijo, da bi dvigalo uredili, saj nočejo, da bi se ponovila zgodba s tekmovanjem, ko so invalide v dvorano in iz nje nosili gasilci. Predvsem si tega ne želi občina, ki namerava celo kandidirati za naziv invalidom prijazna občina. So se pa vse tri strani na sestanku načelno strinjale, da je razvoj invalidskega turizma tudi dobra ideja, zato vsaj na načelni ravni vsi podpirajo invalidom prijazne naložbe.

ŠK
Foto: GrupA

Slovesno ob 100-letnici mesta

ŠOŠTANJ – Mesto letos praznuje 100. obletnico. 28. junija 1911 mu je namreč cesar Franc Jožef I. podelil mestne pravice. Ob tej priložnosti pripravljajo junija več prireditev, začele pa so se prejšnji teden z razstavo Likovni poklon mestu Šoštanj – Šoštanj skozi oči domačih likovnikov, ki so jo odprli v Mestni galeriji Šoštanj. Danes (v torek) ob 18. uri pripravljajo v Osnovni šoli Šoštanj prireditev o šolstvu v mestu pred stotimi leti in danes, vrhunec prireditev pa bo konec meseca.

Šoštanj je prvič omenjen s tem imenom leta 1189, čeprav je bilo območje že prej poseljeno. Prva večja prelomnica je sledila leta 1436, ko je Friderik Celjski kraju podelil trške pravice, mesto pa je postal leta 1911. In prav te obletnice se spominjajo letos. Ob tej priložnosti so v mestu izdali posebno brošuro, ki na kratko povzema zgodovino mesta in napoveduje prireditve. Teh predvsem v juniju ne bo manjkalo.

Ta teden bodo poleg današnje prireditve o šolstvu v mestu pripravili predavanje prof. Mirana Aplinca Demografija z migracijami prebivalstva skozi stoletje, v petek pa bo sledil letni koncert mešanega pevskega zbora Svoboda Šoštanj v počastitev 100-letnice mesta. Vrhunec prireditev bo konec junija, ko bodo poleg praznovanja obletnice mesta praznovali tudi dan državnosti. Tako bodo 24. junija odprli spominsko obeležje veteranom vojne za Slovenijo, na ta dan pripravljajo tudi prireditev ob dnevu državnosti. Dan kasneje bo slavnostna seja ob 100-letnici mesta. V nedeljo, 26. junija, bo ob obletnici tudi zahvalna maša na prostem pred spomenikom Marije na Trgu bratov Mravljakov, popoldne isti dan pa bo sledila osrednja prireditev, na kateri pripravljajo slavnostni mimohod društev, ki delujejo v občini, in ostalih gostov. Prireditev se bo nadaljevala in tudi zaključila s srečanjem Šoštanjčanov in zabavo.

ŠK

Zmagovalni razredi 20 osnovnih šol so na prireditvi dobili nagrade, ogledali pa so si tudi filmsko predstavo.

Moji beli zobki ...

Tekmovanje za čiste zobe ob zdravi prehrani za osnovne šole iz Celja, z Dobrne, iz Vojnika in Štor se je s prireditvijo uradno zaključilo prejšnji teden. Na prireditvi so bili zmagovalni razredi, skupno 397 otrok. Namen tekmovanja, ki ga pripravljajo že skoraj trideset let, je predvsem spodbuda za boljšo higieno zob.

Otroci radi tekmujejo, vendar je ključni namen tekmovanja, da drug drugega spodbujajo pri higieni zob. Predvsem je to pomembno pri tistih otrocih, ki doma nimajo take spodbude, pri

čemer imajo tudi slabšo prehrano. »Številčnih podatkov, kako je z zdravjem zob pri otrocih, ni. Ugotavljamo pa, da je predvsem prehrana slabša, tudi higiena peša. Zato skušamo tudi preko tekmovanja spodbuditi bolj zdrav način življenja,« opozarja predstojnica enote zobozdravstva v Zdravstvenem domu Celje Marta Tome. Dodaja, da je za zdravje zob prehrana celo na prvem mestu, sledijo higiena zob in seveda obiski pri zobozdravniku.

Da je zdravje zob vendarle veliko boljše kot pred nekaj desetletji, ugotavlja tudi

sestra, ki skrbi za preventivo Karolina Praprotnik. Pravi, da tako ekstremnih primerov slabe higiene in bolnih zob, s kakršnimi so se srečevali na začetku, ko se je preventiva v Celju začela, danes sploh več ne vidijo. Vendar to ni rezultat le tekmovanja za čiste zobe, »ampak gre za prosvetljenost staršev že od materske šole naprej,« še dodaja Praprotnikova.

ŠK
Foto: GrupA

Zmagovalci!

Premagali raka in prekolesarili več kot 120 kilometrov skupaj s svojimi zdravniki

Več kot 40 kolesarjev se je v soboto nekaj minut pred 14. uro pripeljalo iz Ljubljane na Hudinjo v Celje, nato pa vožnjo nadaljevalo proti Mariboru v sklopu akcije Skupaj zmremo več. Gre za projekt Kolo življenja, ki ga že peto leto zapored pripravlja Društvo onkoloških bolnikov Slovenije.

Vožnja s kolesi po Sloveniji je bila takrat zasnovana na pobudo dveh mladih, ki sta premagala raka, in sicer Gregorja Pirca in Jake Jakopiča. Slednji je bil profesionalni nogometaš, ko so mu diagnosticirali Hodgkinov limfom, prvo kemoterapijo pa je prejel natančno na 25. rojstni dan. Z Jakopičem smo že pred leti objavili daljši in-

tervju, v katerem je razložil, kako mu je z močjo in voljo do življenja uspelo bolezen premagati. Od takrat deluje v skupini za samopomoč v sklopu Društva onkoloških bolnikov Slovenije, tudi v soboto je bil del ekipe, ki je prekolesarila Štajersko.

V ekipi je bilo več ozdravljenih članov društva. Čeprav so v akciji sprva sodelovali le moški, so se letos ekipi pridružile še ženske. Prvič se je tudi zgodilo, da so se vožnji od Ljubljane do Maribora pridružili tudi zdravniki, ki skrbijo za onkološke bolnike, zato je bil sprejem v Celju še toliko bolj čustven. V Celju jih je namreč pričakalo več deset članic društva, vsaka s svo-

jo zgodbo, ki je povezana z boleznijo. Ravno na našem območju so zelo dejavne članice skupine za samopomoč pri raku dojke. Prostovoljke namreč vrsto let obiskujejo pacientke v bolnišnici, jim stojijo ob strani s pogovori in svetovanjem. Skupina se dobiva v Celju vsako drugo sredo v mesecu ob 15. uri v sejni sobi kirurške službe Splošne bolnišnice Celje. Srečanja skupin za samopomoč se lahko udeleži vsakdo brez predhodne najave, čeprav ni član društva. Skupino vodi prostovoljna skupina, ki je sestavljena iz prostovoljcev, koordinatorja skupine in strokovnega vodje.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: GrupA

Premagali so raka in z zdravniki prikolesarili iz Ljubljane v Celje.

Za boljše razumevanje bolezni

Slovensko združenje bolnikov z limfomom in levkemijo je izdalo dva nova vodnika. Namenjena sta bolnikom z mielodisplastičnim sindromom in bolnikom s kronično limfocitno levkemijo. Brezplačno bosta na voljo tudi na hematološkem oddelku Splošne bolnišnice Celje.

Z vodnikoma želijo bolnike in svojce čim bolj seznaniti z najnovejšimi spoznanji o obeh boleznih in razložiti potek zdravljenja. Bolniki, ki so dali pobudo za izdajo vodnikov, namreč pogrešajo prav dodatne informacije. Dovolj znanja pa je tudi eden od pogojev za uspešno zdravljenje obeh bolezni, ki se lahko končata tudi s smrtjo.

Obe bolezni, tako mielodisplastični sindrom kot tudi kronična limfocitna levkemija, sta bolezni, ki največkrat prizadeneja starejše od sedemdeset let. Mielodisplastični sindrom je rakava bolezen in lahko ogroža življenje. Medtem ko nekateri bolniki s tem sindromom živijo dolgo ob samo podpornem zdravljenju,

drugi živijo le nekaj mesecev ob vsem zdravljenju, ki je na voljo. Ker je bolezen zelo zahtevna, bo bolnikom vodnik s preprostimi razlagami v veliko pomoč. Dobrodošel bo tudi vodnik o kronični limfocitni levkemiji, ki je najpogostejši maligni limfom v razvitem

svetu. Vsako leto v Sloveniji to bolezen na novo odkrijejo pri približno sto ljudeh. Nekateri se zdravijo po slovenskih bolnišnicah, spet drugi zdravljenja sploh ne potrebujejo. Ker to bolnike velikokrat bega, bo vodnik zagotovo v veliko pomoč.

Vodnika bosta na voljo tudi v celjski bolnišnici, lahko pa ga bolniki brezplačno naročijo tudi po pošti na Slovensko združenje bolnikov z limfomom in levkemijo ali preko elektronskega naslova limfom.levkemija@gmail.com.

ŠK

RELAX® TURIZEM

Z Novim tednikom in Radiem Celje ter turistično agencijo Relax **BREZPLAČNO** na dopust v Zadar 14. septembra!

KUPON
Ime in priimek: _____
Naslov: _____
E-mail in telefonska št.: _____

Izpolnite kupon in ga pošljite na naslov: Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje, s pripisom Gremo v Zadar ali ga prinesite 19. junija do 14. ure na piknik Katrce Radia Celje! Izžrebali bomo srečneža, ki bo z nami potoval brezplačno, vsi ostali pa se lahko prijavite v poslovalnici turistične agencije Relax v Celju! Vsi prijavitelji na izlet do 19. junija boste avtomatsko sodelovali v nagradni igri.

etnourban
FESTIVAL

VLADO KRESLIN
Petek, 10. junij
z Malimi bogovi in Neozbiljni pesimisti

BREAK THE FLOOR
Sobota, 11. junij
Mednarodni break dance spektakel
MC BOŠTJAN GORENC-PIŽAMA
DJ BORY, DJ Woo-D in glasbeni gost DENIS CHORCHYP

Celjski mladinski center
V primeru dežja bosta prireditvi v dvorani Celjskega doma.

HIŠA KULTURE CELJE in JAZZ DRUŠTVO CELJE PREDSTAVLJATA

JAZZ FESTIVAL CELJE 2011

ŽJAZZ

DVORIŠČE VODNEGA STOLPA 08.-10. JUNIJ ob 20h

www.zjazz.org

S paletami obdan kontejner, ki je osrednji gostinski objekt na Mestni plaži, zdaj ni več moteč element v Mestnem parku.

Tudi brez denarja gre

Celjski arhitekti s poceni rešitvijo urejajo prireditveno podobo Savinjskega nabrežja

Vse bolj dejavno Društvo arhitektov in urbanistov Celja je povsem brezplačno, v želji, da prostorsko uredijo in osmislijo eno najlepših mestnih področij – Savinjsko nabrežje – pripravilo projekt, ki bo poletni Mestni plaži in prizoriščem dal novo, smiselno in funkcijsko podobo.

Ker denarja za tovrstne projekte ni, so člani društva izbrali pot, kakršno so ubrali že marsikje v Evropi. Prepoznali so zanesljivost in vrednost vsem znanih in cenjenih evro palet, ki lahko najdejo tudi drugačno uporabnost. »Palete so zanimiv element – postaviš jih lahko pokonci, počez, v trikotnik, z njimi gradiš, z njihovo uporabo lahko daš prostoru nek drugačen videz,« je odločitev, da se lotijo urejanja prostora prav z vsem znanimi podstavki za tovore, pojasnil predsednik Društva arhitektov in urbanistov Celja **Gorazd Furman Oman**. »Projekt smo zasnovali tako, da ga lahko izpeljemo res z minimalnimi sredstvi ali celo brez njih. Nastalo bo okostje za neko novo vsebino. To območje je namreč eno najlepših v Sloveniji, dovolj dolgo in dovolj široko za dodatno vsebino. S paletami, ki jih lahko zlogaš po mili volji, narediš iz njih ležalnike, celo most, želimo dati prostoru neko obliko in s tem nenazadnje tudi vsebino. Še to bi radi s tem

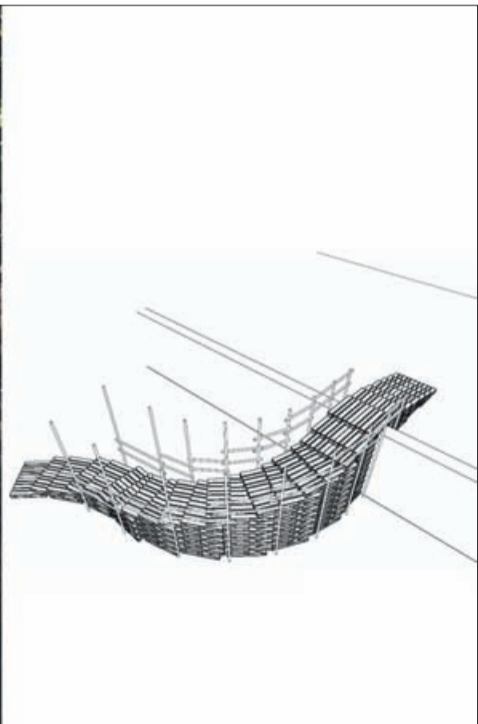
povedali, da se da v teh kriznih časih, ko denarja ni, v prid mesta marsikaj narediti zastonj ali z minimalnimi sredstvi.«

Arhitekti so si prostor od knjižnice do otroškega igrišča ob Savinjskem nabrežju zamislili kot pot, ki vodi od lapidarija, mimo poletne kavarne do otroškega igrišča in od njega čez nekakšen iz palet zgrajen most neposredno na Slomškov trg. Tam so si zamislili tudi info točko in prostor za občasne spontane intervencije ali inštalacije umetnikov. Že skrajšana pot iz mestnega jedra mimo Slomškovega spomenika v park je vredna pohvale. Ob poti do knjižnice pa so si zamislili še vsaj štiri prizorišča z različno namembnostjo, ki jo morajo poiskati prireditelji – od prostora za otroško igro do lutkovnega odra, prostora za nenapovedane umetniške dogodke in mestne plaže s kavarno. Prav slednja, ki smo jo v minulih dveh letih spoznali kot poslikan kontejner, je z novo obleko iz palet, ki so ji jo že nadelo, postala smiselna in nemoteč element v Mestnem parku. Če bo palet dovolj, bodo arhitekti nadaljevali delo in kmalu si lahko obetamo tudi most, ki bo mestno jedro povezal s parkom.

BRST
Foto: Grupa A

Če bo palet dovolj, bodo otroško igrišče z mostom preko obzidja povezali s Slomškovim trgom (projekt Mihe Završnika – Kultivator).

Slikarji nad šopke

Kar 25 celjskih ljubiteljskih slikarjev se je odzvalo letošnjemu vabilu na tradicionalno poletno slikanje uličnega tihožitja, ki so ga v soboto v organizaciji celjske izpostave javnega sklada kulturnih dejavnosti in trgovine Mravljica organizirali v Lilekovi ulici.

Kot je to že v navadi, so floristi cvetličarne Ocvirk in šole za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje na ulico postavili čudovite cvetlične aranžmaje in s tem slikarjem priskrbeli navdih za nove upodobitve. Slikarji so ustvarjali v poljubnih tehnikah in na poljubno velikih platnih, dela, ki so nastala na ulici, pa bomo videli od 15. julija v galeriji celjskega Mercator centra. Dogodek je s svojim promenade koncertom popestril še Pihalni orkester Celje, ki ga vodi Nataša Aškerc.

BS, foto: SHERPA

Kar 25 ljubiteljskih slikarjev je v soboto v središču Celja na svojih platnih ohranilo podobe lepih cvetličnih aranžmajev.

Že tako živahno sobotno dopoldne so v središču Celja popestrili še godbeniki Pihalnega orkestra Celje, ki se jim je pridružil še nenapovedan in nepovabljen gost.

Etno oblačila zdaj v Turčiji

Razstava Etno oblačila in plesi mojega ljudstva, ki jo je po zaključku svojega 16. mednarodnega razpisa s podelitvijo nagrad mladim iz Evrope pred kratkim v Celju pripravil Mihailo Lišanin, nadaljuje svojo pot po svetu. Trenutno je na ogled v Galeriji likovnih umetnikov Trabzona, mesta ob Črnem morju v Turčiji, ki ima 400 tisoč prebivalcev. Ob odprtju razstave so podelili priznanja nagrajencem izven Evrope.

Pred podelitvijo so predvajali še film o prejšnjih razstavah Mihaila Lišanina po svetu. Ta dogodek je bil tudi prvi v zgodovini mednarodnih razpisov za mlade, saj so zaključni ceremonial razpisa izvedli v dveh državah, celo na dveh kontinentih. Ob odprtju razstave je bilo tudi več pogovorov, ki po potrdili pomen tovrstnih razpisov za likovno ustvarjanje otrok, hkrati pa so pokazali velike možnosti razvoja skupnih kulturnih projektov v okviru programov pristopa Turčije k Evropski uniji. V kulturnem programu so nastopile folklorne skupine iz Trabzona. Tudi po vrnitvi v Celje za Mihaila Lišanina ni časa za počitek, saj že 13. junija odpira novo razstavo za praznik mesta Koprivnica na Hrvaškem, nekaj dni pozneje še v Novem Sadu in konec junija v Parizu.

BS

Razgaljena Jana

Vremenu v brk in občinstvu v aplavz je Jana Kvas »zmetala« kopico svojih šansonov

Naslov naj vas nikar ne zavede. Jana Kvas, ki je v petek pred Vodnim stolpom v Celju pripravila imeniten koncert svojih avtorskih šansonov, se je na njem razgalila le v prisposobi. V svojih pesmih je namreč prefinjeno, z občutkom in docela iskreno izpovedala zgodbe, s katerimi se je pokazala kot pretanjena opazovalka sveta in okolja, v katerem živi. Je duhovita opazovalka, na trenutke komentarka, vsekakor pa ženska z glasom in dušo, ki jo skozi poezijo in glasbo in skozi obliko šansona zna preletiti med ljudi.

Karl Kvas in Srečko Mahne (kitari), Matjaž Krušič (harmonika), Brane Drevišek (bas) in Vojko Završnik (bobni) so z občutkom spremljali njeno uglasbeno poezijo in bili pravšnja spremljava za glasbeno zvrst, ki je v mislih in notah vodila na ulice, na popotovanja s šolskim avtobusom po poteh literarnih junakov (Alma K., Ana K., Franz K.) in pripovedih o mestu in meščanih. O Mariji L., na primer, ki je v svoji skromni garsonjeri gojila nageljne in plesen – in ni prenesla tišine in

Dež je sicer zmotil koncert Jane Kvas pred Vodnim stolpom, a občinstva ni pregnal. Sicer pa – mestne zgodbe, šanson, dež in dežniki. Vse to gre skupaj.

tudi molčati ni znala ... Pa o ljubezni, tudi tisti v zrelih letih, ko poljubi postajajo vse mehkejši ... Repertoar, ki ga je Jana Kvas predstavila občinstvu, je melodični šanson, ki se zgleduje po veliki Janini vzornici Edith Piaf. A ni, z izjemo »ulične« harmonike, prav nič pariški. Zelo tukaj in zdaj je.

Jani Kvas velja izreči še eno veliko pohvalo in zahvalo. Kljub slabemu vremenu ni hotela v dvorano. Hotela je pred Vodni stolp, na prosto, v okolje, ki ji daje dodaten navdih. Tudi dež, ki za njen pogum ni imel razumevanja, je ni zmotil. Občinstvo je. A le toliko, da je odprlo dežnike in vztra-

jalo do konca. Učinek? Morda so bili aplavzi malo manj glasni, saj je z dežnikom v roki res težko ploskati. Zato, na tem mestu, še en velik aplavz. Za izjemno avtorico, pesnico, ki svojo uglasbeno poezijo zelo redko, sebično pravzaprav, razdaja med vedno hvaležno občinstvo.

BRANKO STAMEJČIČ

Prihaja Džez

Od srede do petka šest imenitnih zasedb pred Vodnim stolpom v Celju

Lanski prvi celjski festival džez, ki sta ga organizatorja, hiša kulture in Jazz društvo Celje, čisto po celjsko poimenovala Džez, je v mesto ob Savinji prinesel svežino, popolno programsko novost in obilo zadovoljstva obiskovalcem. Od jutri (sreda) nas čaka prva ponovitev, z novimi izvajalci svetovnega formata in novim prizoriščem. Lanski festival je bil v atriju Knežjega dvorca, letošnji bo v za mnoge še lepšem okolju Vodnega stolpa.

Džez kot ena tistih glasbenih zvrsti, ki je v najbolj silovitem vzponu in prodoru, ima milijardo obrazov in še več izraznih sredstev. Od povsem svobodnih oblik do melodičnega, ritmičnega, urbanega izražanja vsakokratnih občutij vpletenih glasbenikov ... Morda ga je težko imeti rad, a vselej je prepričljiv v svoji iskrenosti in možnostih, ki jih ponuja glasbenikom. Ne zgolj zato, da dokažejo mojstrsko obvladovanje glasbil, mnogo bolj zato, da izrazijo sebe in svoja občutja ter jih skušajo prenesti na občinstvo. Džez je glasba prihodnosti in zato se že veselimo jutrišnjega slavnostnega začetka, na

katerem je udeležbo napovedal tudi veleposlanik ZDA v Sloveniji Joseph A. Mussomeli.

Ledino drugega Džezza bo s svojo mednarodno zasedbo in z izbranim programom avtorskih skladb in džez standardov zaorala Nina Strnad, ki jo poznamo kot odlično vokalistko. Kljub mladosti se je preizkusila že v mnogih glasbenih zvrsteh, najbolj pa je prepoznavna kot ena obetavnejših slovenskih džez vokalistk. Večer bo zvezdniški, saj bo na oder stopil svetovno znan ameriški džez pianist Danny Grissett s svojo skupino, v kateri sta še kontrabasist Vincente Archer in bobnar Obed Calvaire. Grissett, rojen v Los Angelesu, je diplomirani glasbenik, ki že vse od začetkov svojega nastopanja goji in razvija ljubezen do džez. Zanimanje za to zvrst je potrdil z magistrskim naslovom na inštitutu CalArts in s študijem na inštitutu Thelonious Monk. Sprva priljubljen spremljevalni glasbenik je leta 2006 postal tudi vodja tria, je pa tudi iskan studijski glasbenik in član uglednih stalnih zasedb.

Četrtek so organizatorji namenili dvema zasedbama. Najprej bo nastopila

sedemčlanska mednarodna zasedba grškega pianista Costisa Christodoulouja, ki je glasbeno pot začel z igranjem tradicionalne grške glasbe, hkrati pa študiral klasiko in bil član številnih lokalnih rokovskih zasedb. Izobraževanje je končal z diplomo iz izvajanja in skladanja džezovske glasbe, študij pa nadaljeval na Finskem. Večer bo zaokrožil italijanski duet legendarnega sicilijanskega saksofonista Francesca Cafisa in Dina Rubina. Njun repertoar temelji na ameriških standardnih skladbah ter izvirnih delih Francesca Cafisa. Njunu delo pa na interakciji, v kateri se glasbenikova individualnost izrazi znotraj skupine.

Podoba letošnjega Džezza bo v petek zaokrožil najprej nastop šestčlanske skupine slovenskega basista Roberta Jukiča, ki se že leta pojavlja na odrih tujih džez klubov in festivalov. Uveljavil se je kot instrumentalist, komponist in aranžer. Začel je kot samouk v različnih zasedbah, potem se je izobraževal in šolanje končal na džez oddelku graške univerze za glasbo. Njegove kompozicije so na programu malih džezovskih zasedb,

big bandov, malih komornih skupin ter izvajalcev popularnih in alternativnih zvrsti. Drugi celjski Džez bodo sklenili divji latino ritmi v izvedbi Big Banda Krško z gosti. 20-članski krški big band vodi Aleš Suša, deluje pa kot društvo. V orkestru so zbrani glasbeniki iz Krškega ter s širšega posavskega območja. Programsko je orkester precej široko usmerjen in goji različne zvrsti glasbe – od revijske, plesne, swinga, latina, fusiona do funka in džez rocka. Glavni poudarek je na izvajanju sveže, moderne džez glasbe. Big band Krško se uvršča v vrh slovenskih big bandov, ki delujejo na ljubiteljski kulturni ravni. Big band Krško pa je bil tudi pobudnik in organizator Big band Festa, letnih srečanj slovenskih big bandov.

BRANKO STAMEJČIČ

Za sredo in četrtek napovedujejo organizatorji tudi poslastice, večerne jam sessione – skupno, improvizirano muziciranje gostujočih glasbenikov in drugih v atriju Celjskega mladinskega centra.

Marko Vezovišek: Kuba libre

»Odlično počitniško branje!« je v spremni besedi napisal Mojmir Sepe. In res, literarni prvenec Marka Vezoviška z naslovom Kuba libre in s pomenljivim podnaslovom Pesem o svobodi, ki se razteza na 175 straneh v 22 poglavjih, je lahko berljiv in nezahteven. Roman bo razveselil predvsem tiste bralce, ki radi berete v enem dihu, od začetka do konca, brez odmora. Besedno zvezo Kuba libre avtor uporablja v različnih pomenih. Ponekod gre za pijačo, sestavljeno iz belega ruma, kokakole in limete, spet drugje za zadeve, povezane s kubansko revolucijo. Uporablje-

ali kot pravi avtor: »Nastal je koktajl spominov v glasbenem graalu, ki krasni vrh medgeneracijske štafete mladosti, za katero upam, da se ne bo končala s protagonisti Kube. Želel sem namreč ustvariti tudi neke vrste informativni časovni stroj za naslednje generacije. Tak, ki o svobodi ne predava ex cathedra, ampak jo kvečjemu relativizira. Vsak razvoj namreč še ni napredek. Prepričan sem, da ima vsaka generacija svoja zlata leta, za pozno slovo od mladosti pa ne vem. Če bo v prihodnosti še možno, ga tudi mlajšim iskreno privoščim. In priporočam.«

Odlično počitniško branje, dodajam tudi sama in vam

V rubriki Bukvarna Novega tednika vas novinarji našega časopisa in Radia Celje vabimo k prebiranju knjig, ki so se nam vtisnile v spomin; iz tega ali onega razloga. Mi priporočamo, vi izbirate. Prav je, da povemo, da rubrika ni komercialna, torej je nihče ne oglašuje in sponzorira. Odraža zgolj mnenje knjigoljubcev. Ob letu osorej se morda sestanemo ljubitelji knjig. Zato vas tudi vabim, da se nam, spoštovani bralci, pridružite in kakšno »bukvo«, ki vas je navdušila, predstavite tudi vi. Razmislek nam pošljite na naslov: tednik@nt-rc.si. Z veseljem ga bomo objavili.

na pa je tudi v povezavi s svobodo.

V romanu, katerega dogajanje je simbolično umeščeno v čas med Titovo smrtjo (1980) in smrtjo papeža Janeza Pavla II. (2005), je opisana zgodba Marjane, ki se je rodila v socializmu, v času zlatega obdobja slovenske popevke in ob punku v 80. letih osvobodila svojo mladost izpod štafete. Okolje in usoda sta ji omogočila, da je svoje slovo od mladosti prelagala na najkasnejši možni čas, tako kot Mojzes, njen tihi zaveznik iz generacije staršev, sicer izmišljen lik, ki pa vsebuje nekaj biografskih drobecov iz življenja resničnega Mojzesa, Mojmirja Sepeta.

Marjanino pozno, a pravočasno spoznanje, da je tudi prejšnja generacija delala dobro glasbo, vplete v zgodbo še ostale sopotnike njene in Mojzesove generacije. Zato je težko reči, kateri je roman pravzaprav posvečen in kateri bolj namenjen. V vsakem primeru je odgovor – obema. Morda je nekoliko bolj namenjen mlajši populaciji, zato pa tisto starejšo popelje v nostalgične stare čase, oboji pa se lahko nasmejemo iz srca. Za najmlajšo generacijo, tisto, ki se niti punka ne spominja, kaj šele slovenske popevke, pa je to izjemno zanimiv »zgodovinski roman«

roman Kuba libre toplo priporočam!

O avtorju: Marko Vezovišek, dramatik, scenarist, glasbenik, občasnogigant

V začetku 80. let prejšnjega tisočletja, ko je bil zrak slovenske glasbene scene poln prevratniškega ustvarjalnega duha punka in vonja po pivu, je bil pevec in avtor novovalvske skupine Skakafci. Leta 1986 se je po treznem premisleku ob pelinkovcu z zeleno nalepko kljub ekonomski izobrazbi znašel v vlogi organizatorja in promotorja mariborskega gledališča in z njim Borštinkovega srečanja. Teatru je ostal zavezan vse do danes kot avtor glasbeno-gledaliških predstav. Med drugim je napisal scenarij za Sen po letne noči, koncertni večer v spomin na Marjano Deržaj, leta 2007 pa scenarij za jubilejno Slovensko popevko. Neki gledalec je na spletni strani TV Slovenija objavil naslednje mnenje: »Fant, ki je napisal scenarij, ima pred seboj še prijetno prihodnost.« Zato je v soju rdeče zarje sončnega zahoda svetle prihodnosti tik pred iztekom prve petletke končno končal svoj prvi roman Kuba libre, v svoj kukurikul, v katerem se petelini z minulimi zaslugami za narod, pa je dodal še istoimenski kabaret.

ANJA ŠROT

Na svoj račun ...

Ko urednici novinar oddaja spodnje perilo ...

»Članek bi rada prej prebrala, preden ga napišem!«

66 let je star, a še vedno tako aktiven, da lahko dvakrat na teden! Izhaja, seveda. Pišemo o Novem tedniku. Kot ste prebrali že v pretekli rubriki Na svoj račun, se v uredništvu velikokrat nasmejimo takšnim in drugačnim izjavam ali dejanjem kolegov. Te stvari so velikokrat »zaprte za javnost« in dlje kot do internih arhivov naše smešnice ne pridejo. Se pa kdaj s šalami vendarle »prestavimo« tudi na teren. Tako smo pred leti eno »mastno« ušpičili urednicama Radia Celje in Novega tednika, Simoni Brglez in Tatjani Cvirn, ki sta zadnji trenutek z vozilom hiteli na praznovanje 51-letnice radia in zaključek tehnikove akcije Naj planinski dom na Celjski koči.

Med vožnjo smo jima nastavili (predhodno seveda predelali) prometni znak z omejitvijo hitrosti 51 km/h kar na vijugasto gozdno pot. Vse smo popopravi še z znanjem, ki smo ga oblekli v policijsko obleko, ga počesali na prečo in mu zadali, da ju ustavi in preveri vse njune dokumente in tudi avtomobil. Nobena pri tem ni ugotovila,

da je imel policist na sebi jugoslovansko policijsko obleko s peterokrako zvezdo na kapi! V zmedenosti se jima ni zdelo nič nenavadno, da je na znaku pisalo 51 km/h?! Ni jima pa zmanjkalo ženskega šarma, saj sta našega »policista« v zameno, da ju izpusti, poskušali podkupiti kar z radijskimi čestitkami (ne vprašajte, koliko sta mu jih ponujali)!

Še preden sta obupali zaradi strahu pred uniformo, ju je presenetila ekipa, ki je ta nateg skrbno načrtovala kar nekaj dni! In do danes sta si ga dobro zapomnili ...

Tako Radio Celje kot tudi Novi tednik imata danes drugi urednici, ki pa sta se že kar hitro vklopili v naše uredniške šale, ki »padajo« med sicer hudim in resnim tempom pri lovu na nove informacije. Tako se na primer iz pisarne tehnikove urednice **Biserke Povše Tašič** večkrat slišijo besede: »Igor, ali ti že prihaja?« Kljub temu, da vsi vemo, da s tem našega pridnega računalniškega tehnika **Igorja Šarlaha** želi le vprašati, ali časopisna stran že prihaja iz tiskalnika

v predogled, se ne moremo izogniti pregrešnim mislim ... In ravno takšnih misli je kar veliko. Kaj pa lahko človek še pomisli drugega, ko sliši novinarja **Branka Jeranka**, da je urednici »že oddal spodnje perilo?« Obrazložitev: šlo je le za delovni naziv reportaže o vznemirljivi razstavi starinskega spodnjega perila.

Za novinarje je značilno, da smo včasih preveč raztreseni in tako delujemo tudi v svojih izjavah (ne pa pri resnih člankih). Tako je na primer **Simona Brglez** večkrat glasno komentirala, da bi »članek rada prej prebrala, preden ga napiše«. Ali je to do danes že lahko storila, tako ali tako nikomur jasno. Morda ji je to uspelo na dan, ko smo slavili slovenski kulturni praznik (Prešernov dan), za katerega je naš radijski tehnik **Bojan Pišek** dejal, da bo »po svoje počastil našega največjega pesnika tako, da bo spil kar dva litra cvička« ... Vidite, marsikaj se dogaja v napornem časopisno-radijskem uredništvu, kjer se nekateri zadržimo tudi po 15 ur dnevno, a kljub temu najdemo še čas za smeh in dobro voljo. Ko smo že pri dolgih delavnikih: za

Ker smo 66 let napolnili 2. junija smo se odločili, da se bomo takole na svoj račun smejali – upam, da skupaj z vami – kar ves junij. In še več: vabimo vas, da se nam pridružite in kakšen vic na svoj račun ali iz vašega kraja prispevate tudi vi. Najboljše bomo objavili v mesecu juliju in šaljivce tudi nagradili z majico Novega tednika.

Bi tudi vi nasedli, da po novem delajo takšne prometne znake?!

najbolj marljivega zagotovo velja naš računalniški tehnik **Branko Ogrizek – Poljapke**, ki pogosto »pihne« zanimive izjave. Ker se včasih že kar

znoči, Branko pa je še vedno v službi, zna izjaviti tudi, da »zdaj pa moram čimprej domov, če ne, mi bodo krave še nasproti prišle ...«

FELJTON

Avstralija tako med popotniki kot tudi emigranti še vedno velja za sanjsko destinacijo.

Avstralija – kjer ljudje živijo za danes

Najmanjša celina, a hkrati šesta največja država na svetu. Otok, ki je tako oddaljen od vseh drugih držav, da ga imenujemo tudi »tam spodaj«. Otok, ki se lahko pohvali s kar 36.000 km peščenih plaž. Otok, ki Evropejcem predstavlja sanjsko državo v vseh ozirih, že od nekdaj velja za priljubljeno destinacijo. Je država, ki novemu priseljencu ponuja prostrane površine, rdeče puščave, osupljivo naravo in radožive domačine. Tako ne preseneča, da se število priseljencev iz leta v leto večja.

Marsikdo sanja o novem začetku na drugem koncu sveta, daleč stran od vseh evropskih skrbi in stresnega življenja. Že v 19. stoletju so rdečo celino označili za delavski raj in kot kaže se pri tem do danes ni nič spremenilo. Trenutno v Avstraliji živi 22 milijonov

ljudi, od tega 5 milijonov priseljencev. Brezposelnost v Avstraliji je letos padla na 5,10 odstotka in ocene kažejo, da bo ta številka še padla. Gospodarstvo je v razcvetu, zdi se, kot da je gospodarska kriza velikodušno obšla to državo. Tako podjetja obupano

iščejo izobražene tuje delavce in število kvalificiranih priseljencev se iz leta v leto povečuje. Predvsem v računalniški, gradbeni in rudarski industriji primanjkuje delovne sile. Kot napovedujejo, bodo v naslednjih desetih letih na teh področjih na novo zaposlili približno 240.000 strokovnjakov. Vlada v avstralskem glavnem mestu Canberra se je na to veliko povpraševanje odzvala s številnimi novimi oglaševalskimi projekti. A »Permanent Residency« oziroma dovoljenje za stalno bivanje, vključno s stalnim delovnim dovo-

ljenjem, kljub temu ne dobi vsak. Po strogem točkovnem sistemu, t. i. »Skilled Migration Programme«, Avstralija iz množice prijavljenih izbere le tiste, ki natančno izpolnjujejo pogoje za zaposlitev v kadrovskega sistema: inženirje, računalničarje, zobozdravnike, psihiatre, avtomehanike, peke ... Seznan iskanih kvalifikacij je dolg.

In čeprav uspešnemu kandidatu peti kontinent ponuja veliko, je treba poudariti, da je cena za takšno življenje precej visoka. In to dobesedno. V zadnjih nekaj letih so se namreč cene živil, najemnin in raznih dejavnosti precej dvignile in so v primerjavi s Slovenijo pošteno zasoljene. Tako lahko v supermarketih trenutno za kilogram banan odštejete tudi do A \$ 12 (približno 8,80 evra). Res je sicer, da je za to ceno kriv ciklon Yasi, ki je opustošil dobršen del bananskih nasadov v zvezni državi Queensland, vendar so takšne in drugačne naravne katastrofe in s tem povezane visoke cene v zadnjem času kar pogoste. Neprimerljivo dražji so tudi alkohol in tobačni izdelki.

Avstralija že nekaj časa vodi zelo močno protitobačno kampanjo, in to uspešno, saj je leta 2009 kadilo le 19 odstotkov Avstralcev. Pri najemninah nepremičnin seveda velja isto pravilo kot drugod, bližje kot je mestnemu jedru, dražje je. Tako lahko v centru Sydneyja za enosobno stanovanje odštejete tudi od A \$ 400–A \$ 500 na teden. Pa vendar lahko ob pogledu na avstralske plače te astronomske cene nekoliko bolje

FELJTON OB TORKIH

V mesecu maju smo se s Petrom Zupancem sprehodili po Kitajski. V juniju gremo v Avstralijo. S pomočjo svetovnega spleta smo v uredništvu Novega tednika namreč »našli« Celjanko **Sabrino Leskovšek**. Trenutno kot študentka na izmenjavi živi v avstralskem mestu Armidale. Potem se bo vrnila na Univerzo Karla in Franca v Gradcu, kjer študira prevajanje in tolmačenje (slovenščina, nemščina, angleščina). **Sabrino zagotovo poznajo sošolci iz Osnovne šole Frana Roša in celjske I. gimnazije. Vtisi o Avstraliji, ki jih bo delila z nami, pa utegnejo koga premamiti, da se poda v to oddaljeno deželo.**

razumemo. Življenjski standard je na splošno višji kot v naši alpski državi. Minimalna urna postavka od leta 2010 je A \$ 15 (približno 11,11 evra), kar na mesec znese A \$ 2280 (približno 1688 EUR). V primerjavi s slovensko minimalno plačo kar lep kupček denarja.

Poleg tega vas v Avstraliji pričakuje zelo lahkoten življenjski stil, ki ga boste v Evropi le težko našli. Socialna in razredna razslojenost sta popolni neznaniki. Ljudje ne delajo razlik, so odprti, uživajo življenje in živijo za danes. Izjemno radi se družijo in proslavljajo. Konci tedna so obvezno rezervirani za BBQ. Kratica pomeni »barbecue« ali po avstralsko »barbie«, kar enostavno pomeni piknik z jedmi z žara. Nista pomembna ne namen (rojstnodnevna zabava, sproščen poklicni sestanek ali srečanje prijateljev) ne lokacija (ob obali ali v rdečem centru države) – ob koncu tedna so na sporedu »barbieje«. To pomeni velike količine piva, klobas, (belega) kruha, različnih omak in družjenje v sproščenem vzdušju. Vse skupaj se dogaja na zasebni posesti ali na kateri od

številnih javnih površin, ki so opremljene z žari za brezplačno uporabo. In prav lahko se zgodi, da se kakšno soboto znajdete celo pri svojem šefu doma s pivom v eni in klobaso v drugi roki.

Predvsem ta sproščenost je razlog za veliko priseljencev, ki jih vleče v Avstralijo. Življenje se odvija zunaj, možnosti je nešteto in veliko priseljencev omenja svobodo, ki je doma niso čutili. Pa naj bo to na poklicnem ali osebnem področju. Otroci lahko preživljajo brezskrbno otroštvo na svežem zraku in plaža je vedno v bližini. Če vam kaj ni povsem pogodu, se naroči tovarnjak in preseli drugam. Ja, tako enostavno. Povprečen Avstralec se na leto preseli vsaj trikrat. Najemniške pogodbe se ponavadi sklenejo le za pol leta, hiše oziroma stanovanja pa se po večini oddajajo povsem opremljena.

Torej omejitve so, a tista največja je v naših glavah. Vsekakor obstajajo, a izkoristiti jih mora vsak sam.

SABRINA LESKOVŠEK

Od torca do torca v Novem tedniku

Gibanje je vodilo naše nove rubrike, ki sliši na ime Rekreacija. V mislih nimam gibanja kar tako, temveč gibalne dejavnosti, ki ne služijo zgolj in predvsem tekmovalnemu športu, temveč so blizu Grkom in Rimljanom, ki so na šport gledali kot na del medicine v stilu znanega pregovora: »Zdrav duh v zdravem telesu.«

Na Celjskem se celo leto marsikaj dogaja z namenom, da bi razgibali telo, življenje. Res pa je, da se moramo pred tem dvigniti z udobnih stolov, se prenehati izgovarjati, da ni časa in denarja, ter preprosto storiti prvi korak. S prvim korakom se nasploh začne vse v življenju, tudi rekreacija.

Novinarji Novega tednika vam bomo v novi torkovi rubriki predstavljali različne športe s pomočjo sogovornikov, ki so jim tek, pohodništvo, plavanje, planinstvo, kolesarjenje, odbojka ... postali kar način življenja ali pa so v določenih obdobjih v posamezni športni panogi morda dosegali tudi vrhunske rezultate. Tudi o manj znanih gibalnih aktivnostih bomo pisali in ni vrag, da za kakšno novost ne bomo navdušili tudi koga med vami.

Ni pomembno, katera vrsta športa nam je bližje; tudi ni pomembno, če se gibljemo prav vsak dan. Pomembno pa je, da za razgibanje telesa tako ali drugače poskrbimo redno in pri tem ne pretiravamo. Že 30 minut gibanja dnevno pri srednji obremenitvi, kot je na primer hitra hoja, predstavlja učinkovito telesno dejavnost. Večina nas danes že ve, da skrivnost zdravja in staranja tiči v odgovoru na vprašanje, kako pogosto in koliko se gibljemo.

V tej rubriki ne bomo pisali o tem, kar že veste. Torej: da se je bolj zdravo odločiti za hojo po stopnicah kot za dvigalo, da je delo na vrtu še kako dobrodošlo, tudi sprehod do sodelavca v višjem nadstropju bo za naše telo bolj dobrodošel kot mirujoče klepetanje

BISERKA POVŠE TAŠIČ

po telefonu v nedogled. Človeško telo je tako rekoč rojeno za gibanje. Mišice se med gibanjem okrepijo in postanejo bolj zmogljive. Naš celoten organizem je zaradi gibanja bolj preskrbljen s kisikom, izboljša se zmogljivost pljuč in okrepi se imunski sistem telesa. Zaradi izboljšane prekrvavitve in večjega dotoka kisika v možgane smo tudi intelektualno bolj storilni. Vse navedeno nas le dodatno prepriča v to, da smo

ime in namen rubrike izbrali pravilno.

Za organizacijo marsikatero rekreativne prireditve v vaši vasi, na trgu ali v mestu so zaslužna različna športna društva in posamezniki. Vsem vam – našim bralcem, zvestim naročnikom – je namenjen koledar rekreativnih prireditev. Nastaja lahko zgolj z vašo pomočjo. Kako? Preprosto. Na e-naslov: tednik@nt-rc.si nam pošljite obvestilo o množični rekreativni prireditvi, ki jo pripravljate na Celjskem, in za naše bralce bo to vabilo, da se vam pridružijo.

Morda že veste, da se v Sloveniji že več kot 60 odstotkov ljudi redno ali občasno ukvarja s športom. Raziskave kažejo, da smo ženske po pogostosti ukvarjanja s športno rekreacijo uspele prvič dohiteli moške v letu 2009. Še vedno pa je v naši družbi skrb vzbujajoče to, da pri mladi generaciji v zadnjih letih zaznavamo težave s povečano telesno težo in tudi slabše gibalne sposobnosti. Ker zgledi vlečejo, je prav za starše še toliko bolj pomembno, da s svojimi otroki rekreativno življenje nekako živijo ali pa jih h gibanju vsaj spodbujajo.

Ponudniki različnih pripomočkov in opreme za rekreacijo lahko v rubriki sodelujete kot pokrovitelji na tedenski, mesečni, letni osnovi ter kot oglaševalci.

Med kolesarji je bilo tudi veliko družin. (Foto: GrupA)

Skoraj osemsto udeležencev na kolesih

Kolesarsko društvo Na kolo 2011, ki so ga podprle občine Celje, Vojnik, Slovenske Konjice, Šentjur, Štore in Žalec, je privabilo skoraj osemsto ljubiteljev kolesarjenja, med katerimi je bilo veliko družin.

Na kolo so se podali ob 10. uri iz šestih občinskih središč in uspešno prevozili različno dolge in zahtevne trase. Na skupnem cilju v Celju so za udeležence pripravili malico, pijačo in spominsko darilo ter zabavni program popestrili z

nagradnim žrebanjem stotih nagrad pokroviteljev dogodka. Najstarejša udeleženka je bila stara 84 let, najmlajši, ki je samostojno prevozil pot, štiri leta, najštevilnejša družina na kolesih pa je štel pet članov.

DŠ

KOLENDARČEK REKREATIVNIH PRIREDITEV

18. junij ob 9. uri

KOLE SARJENJE

6. kolesarski vzpon na Golte

start: Upravni center Mozirje, info: www.golte.si

Človek, ki živi za Špico

Ko nekdo v Celju omeni Špico oziroma celjsko čolnarno, večini sočasno pade na pamet ime Dušan Konda. Njegovo življenje je Špici posvečeno že dolgih 33 let.

Kot nekdanji kajakaš je pred desetletji z veseljem sprejel delo predsednika Kajak-kanu kluba Nivo Celje. Pod njegovim vodstvom se je na Špici zgodilo že marsikaj. Od odličnih kajakaških tekem do raznorodnih zabav, ki so ob Savinjo privabile številne glasbenike. Žal pa je prišlo tudi do požara, ki je povsem uničil staro čolnarno. Takrat je vajeti v svoje roke ponovno vzel Konda, ki mu je skupaj s prostovoljci uspelo postaviti povsem prenovljeno čolnarno, ki velja za eno lepših v Evropi. »Pred petimi leti je požar uničil vse, kar smo imeli, vendar smo le dve leti zatem začeli graditi novo, moderno čolnarno. Za to sem hvaležen vsem, tako sponzorjem, ki jih je več kot sto, ter vsem kolegom in prostovoljcem, ki še danes pomagajo,« vedro pove Konda, ki doda, da mu je usojeno, da je življenje posvetil čolnarni.

Najprej član, nato predsednik kluba

Pred 33 leti je kot nadebuden kajakaš veliko treniral, vendar ga je izdalo zdravje, zato se je klubu in čolnarni posvetil na druge načine. »Mogoče sem že predolgo v klubu, vendar mislim, da sta naša klub in čolnarna v ponos Celju.« Mestna občina Celje je imela za ta objekt vedno posluš, a čeprav si želi jo na Špici novo progo, ki bi bila primerna tudi za starejše tekmovalce, divjevodaše, jim to vsaj zaenkrat onemogoča Agencija RS za okolje in prostor. A Konda je prepričan, da bodo v prihodnosti, ko bodo začeli Savinjo regulirati zaradi poplav, poleg takšne proge uredili še nekaj za rekreativce, na primer progo za rafting.

Vsi živijo za Špico

Predsednik KKK Nivo Celje ni rad povprečen, zato je v čolnarni veliko prisoten, prav tako njegova družina. Sin Nejc, ki je eden perspektivnejših kanuistov, in hči Niki ter žena Jelena so se, kot pravi, morali sprijazniti, da je čolnarna del njihovega življenja. »Zaradi moje odsotnosti je bilo seveda večkrat nekaj slabe volje. A človek se navadi, tako da zdaj vsi živimo za Špico,« doda Dušan. A tako ni samo z družino Konda, temveč z večino ostalih, katerih otroci so se posvetili kajakaštvu.

Za vse rekreativne športnike oziroma tiste, ki bi si želeli na lastni koži preizkusiti vodne športe, kot sta kajakaštvo in rafting, nudijo na Špici učne ure. Cene se gibljejo okoli 15 evrov naprej oziroma po dogovoru. Spust s kajakom in z raftingom je možen tudi v Šport centru Prodnik na Ljubnem ob Savinji, kjer boste za rafting s spremstvom odšteli 29 evrov za osebo, spust s kajakom s spremstvom vas bo stal 35, brez spremstva pa 29 evrov. Povsod dobite potrebno opremo, kot so neoprenska obleka, rešilni jopič, čevlji in čelada.

Kot ena velika družina

Ko prideš v čolnarno, vidiš, da so vsi kot ena velika družina. Čeprav se vsi spopadajo z različnimi težavami in tegobami, tam ni čutiti nobenih pritiskov in slabe volje. »Veliko časa preživimo skupaj, ali na tekmah ali preprosto pri obnavljanju čolnarne, kar nam je vsem v interesu. Včasih se vprašam, zakaj to počnem, in ko vidim te ljudi, ki mi pomagajo in so z mano, vem, da delam prav.«

Čeprav smo šele v začetku junija, Konda že pripravlja nov večji projekt. In sicer bo septembra prvič v zgodovini Celja odprto člansko državno prvenstvo, ki mu bo sledilo uradno odprtje nove čolnar-

ne. Da bo dogodek še večji, pripravljajo tudi velik koncert: »Nastopila bosta Pero Lovšin in Bajaga, zato verjamem, da bomo odprtje proslavili, kot je treba.« Naj dodam še to, da je Dušan med drugim tudi človek, ki je v mestu ob Savinji uspel pripeljati nekaj največjih zvezd balkanske in slovenske glasbe, kot so Prljavo kazališče, Željko Joksimović, Crvena jabuka, Agropop, Lačni Franz, Vlado Kreslin in Beltinška Banda ter Parni valjak. Ravno zaradi koncerta Parnega valjaka se je Špice za nekaj časa prijel vzdevek »deževna Špica«, saj so morali koncert zaradi dežja kar štirikrat prestaviti, nato pa so ga imeli v dvorani Golovec.

MOJCA KNEZ
Foto: GrupA

Čez škorenj v enem tednu

Kolesarji ŠD Mestinje (iz občine Šmarje pri Jelšah) s presenečenji ne štedijo. Lani so prikolesarili domov naravnost iz Carigrada, predlani iz Barcelone, letos so se odpravili v Italijo.

Izhodišče njihove 1873 dolge kolesarske poti je bila tokrat Sicilija. Za njimi je pot po Kalabriji in kolesarjenje po celotni italijanski jadranski obali proti Benečiji. Od tam bodo prispeli v slovensko Divačo ter nato v soboto, 11. junija, v domače Mestinje, ki ima prav ta dan krajevni praznik. Vodja kolesarske odprave Janez Colnarič je pred odhodom povedal: »Po organizacijski plati smo se pripravljali od novembra, fizične priprave v fitnesu pa so se za nas začele že konec leta.« V Obsotelju pričakujejo nov podvig mestinjskih kolesarjev z velikim zanimanjem. Spremljati ga je mogoče tudi na spletni strani projekta: www.ciklosvet.si

BJ

»Sanje? Zmage na vseh grand slamih ...«

Pogovor z eno najboljših slovenskih teniških igralk

Nastja Kolar iz Celja je dosegla svoj največji uspeh, pri šestnajstih letih je osvojila turnir v Mariboru z nagradnim skladom 25.000 dolarjev. V finalu je po srditem boju s 7:5 in 6:4 ugnala Mašo Zec - Peškirič. Edini niz je izgubila v prvem krogu, ko se je pomerila s Slovakinja Honcovo. Nato je bila v osmi finala boljša od Nemke Haas, v četrtfinalu od prve nosilke, Argentine Irigoyen, in v polfinalu od Italijanke Bone.

Kolarjeva, članica kluba AS Litija, je bila pred turnirjem na 434. mestu lestvice WTA. Z novimi 50 točkami bo krepko popravila svojo uvrstitev, njena želja je, da bi igrala kvalifikacije na odprtem prvenstvu Združenih držav Amerike. Po zmagi v Mariboru je odhitela s prijatelji na biljard, konec tega tedna bo igrala v Padovi.

Kdaj je bilo v Mariboru najbolj zahtevno?

Že kar v uvodnem dvoboju, ko me je Slovakinja pravzaprav šokirala in prvi niz odigrala brez napak. Nato sem se zbrala in naslednja niza dobila s 6:1. V finalu sem začutila pritisk, a sem vendarle zdržala.

V četrtfinalu si uspela ugnati prvo nosilko turnirja, Argentinko Mario Irigoyen, kar je bilo nemalo presenečenje.

Zavedala sem se njenih kvalit. Osredotočila sem se le na svojo igro, ničesar nisem mogla izgubiti in uspelo mi je.

Na svetovni mladinski lestvici si bila najvišje na četrtem mestu. Zakaj si se odpovedala nastopu na pravkar končanem mladinskem turnirju Roland Garros?

S trenerjem in pokrovitelji smo se odločili, da imajo od-

slej prednost članski turnirji. Zelo sem napredovala v zadnjem času, med mladinkami sem že dovolj dolgo igrala.

V Mariboru pa nisi pridobila le 2.500 dolarjev ...

Bolj pomemben je skok za sto mest na svetovni lestvici. Zdaj bom na 330. mestu. Pred mano so še štiri turnirji in upam, da bom zdržala dobro formo in da se bom v avgustu povzpela do 200. mesta, kar bi mi zagotovilo nastop v kvalifikacijah turnirja US Open.

Katere svoje uspehe bi izpostavila?

Tolikšen sklad kot v Mariboru sta imela tudi turnirja v Zagrebu pred dvema tednoma in v Avstraliji v januarju, obkram sem se uvrstila v polfinale. Prvič sem na članskem turnirju

Nastja z očetom Zlatkom, ko je bila še deklica.

slavila lani v Čakovcu, in sicer z nagradnim skladom desetih tisočakov. Vmes nisem igrala štiri mesece zaradi poškodbe in obenem tudi priprav na sezono.

Vse se je začelo pri tvojih osmih letih. Kako?

Trener Boštjan Doberšek nam je osnovnošolcem predstavil svojo teniško šolo in takoj sem se navdušila. Bilo je na teniških igriščih štadiona Kladivar. Po nekaj treningih mi je šlo odlično. Potem ko sem zmagala na nekaj tekmah, sem začela trdo trenirati.

Zakaj si kmalu zapustila teniško Celje?

Doberšek je odšel trenirat na Dunaj, v Slovenski Bistrici pa sem vadila pod vodstvom brata Roberta. Bil mi je popolnoma predan. Zaradi finančne krize je bil učinek dvojen, saj mu ni bilo treba nič plačevati, pa še napredovala sem. Sledili so odlični rezultati.

Pa tudi nova selitev, v Litijo ...

Vzrok so pokrovitelji. Tam so mi ponudili vse. Imam tre-

nerja, kondicijskega trenerja, urejeno bivališče, hrano, tam obiskujem tudi gimnazijo, kjer mi gre zelo dobro.

Kakšni sta vlogi očeta Zlatka in mame Mojce?

Nudita mi podporo po porazih, sicer pa me vsak dan tudi vozita. Mami je zaposlena v Zagorju, tako da me zapelje v Litijo, potem pa pride pome.

Lani so te proglasili za najboljšo obetavno teniško igralko v Sloveniji. Je bilo to zate breme?

Niti ne. Rekla sem si, da bom le nadaljevala z dobrimi igrami. Morda je šlo bolj za vzpodbudo.

Tvoja vzornica je Belgijka Justine Henin. Kdo pa od moških?

Brez dvoma Roger Federer, najboljši, kar jih je doslej bilo. Osvojil je največ grand slamov, šestnajst. Igra najlepši, popoln tenis.

Krasi te izjemno močan forhend, bekhend imaš dvo-ročen. V katerih prvinah želiš slediti Federerju?

Pri pomembnih točkah odigram najboljše, tako kot on. Tudi nasploh sem psihično zelo stabilna. S forhendom se resnično lahko pohvalim, pravijo, da je ubijalski. Bistvena pa je raznovrstnost v igri.

Tvoj trener je zdaj Matjaž Pogačnik iz Lesc.

Odlično sva se ujela že od prvega dneva.

Kako se spominjaš treh nastopov na znamenitem mladinskem turnirju Orange bowl, kjer ti je do finala manjkala zgolj točka?

Spomini so zelo lepi, verjetno najlepši od vseh turnirjev. V Miamiu so čudovite plaže, nori nakupovalni centri. Je vroče, kar mi ugaja.

Kakšni so kratkoročni načrti, želje?

Hočem v kvalifikacije grand slama v ZDA. Zato moram odlično odigrati na naslednjih turnirjih.

O čem sanjaš?

Da bi bila prva na svetovni lestvici! In da bi zmagala na vseh grand slamih ...

Zdaj je že lažje z opremljevalci, kajne?

Res je. Z Wilsonom imam pogodbo za loparje. Dobim tudi torbe, strune. Glede konfekcije pa se je lani na turnirju v Italiji pojavil Lotto. Sprejela sem, saj so obleke lepe in tudi dobivam jih redno.

Kdo pa se dogovarja v tvojem imenu poleg staršev?

To sta pokrovitelja, Melita in Andrej Poglajen, lastnika litijskega kluba.

Kako je bilo s podporo na tribunah v Mariboru?

Prišli so sošolci in še nekaj gimnazijcev iz Litije, celotna družina iz Celja, znanci iz Slovenske Bistrice, dva prijatelja iz Velenja, nekaj iz Kopra ...

In med njimi tudi kakšna simpatija?

Ja, tudi ... (širok in daljši smeh).

DEAN ŠUSTER

Foto: TimE

MIHA ZAVRŠNIK

Z Rato s Kozm

Atletsko društvo Kladivar bo jutri priredilo tradicionalni mednarodni Miting celjskih knezov, kjer se bo prvič predstavila tudi nova generalna pokroviteljica društva, Cinkarna Celje.

Na štadionu Kladivar so organizatorji predstavili miting, ki bo tudi letos privabil veliko slovenskih in svetovnih asov. Po letu 2009 bo spet v Celju nastopil olimpijski in svetovni prvak, metalec kladiva Primož Kozmus, za katerega bodo še posebej uredili metalni krog. »Primož je pri nas vedno dosegal odlične rezultate, zato bomo krog še dodatno zbrusili, da bo čim hitrejši,« je dejal predsednik AD Kladivar Stane Rozman. Nastopila bo tudi najboljša metalka kopja Martina Ratej, za katero pričakujejo, da bo dosegla svoj najboljši letošnji rezultat in s tem najboljši izid sezone na svetu. V memorialni disciplini Fedorja Gradišnika, teku na 100 metrov ovire, bo tekla trenutno najboljša celjska atletinja Marina Tomič, ki bo lovila normo za svetovno prvenstvo, konkurenco pa ji bodo delale ruske in belgijske

Nastja Kolar

Pavlovič ostaja

Zoran Pavlovič bo tudi v naslednji sezoni igral v celjskem dresu.

ejevo in musom

Martina Ratej je na mitingu diamantne lige v ameriškem mestu Eugene osvojila četrto mesto v metu kopja. Njen najboljši dosežek je znašal 61,16 m. S trenerjem Andrejem Hajnškom sta bila zadovoljna, obenem pa sta poudarila, da težav v fazi zaleta še nista odpravila.

Dobro obveščeni kot možne naslednike Aleša Pipana (na fotografiji z letošnjo ekipo) omenjajo predvsem Rada Trifunoviča, Gašperja Okorna, Mira Aliloviča ...

Konec tretje Pipanove ere?

Uprava Košarkarskega kluba Zlatorog Laško še vedno ni potrdila, kdo bo v novi sezoni sedel na trenerskem stolčku. Skoraj dokončno pa je jasno, da to ne bo Aleš Pipan, ki je moštvo vodil v preteklih dveh sezonah.

Aleš Pipan kot kaže še tretjič zapuša Laško. V pretekli sezoni je znova obudil zlate stare čase laške košarke, potem ko je člansko zasedbo popeljal do polfinala ligaškega tekmovanja, po petih letih pa jo znova vrnil v Jadransko ligo. Predsednik KK Zlatorog Miro Firm je o tem dejal: »Mi smo se po sezoni želeli pogovarjati, a nekako ni več prišlo do stika z njim. V tem trenutku je težko reči, če je še v igri za naslednjo sezono. Mogoče pa ... Pustimo se presenetiti.« Dodal je, da je v ožjem izboru kar nekaj strategov: »Res je. V teh dneh se resnično intenzivno pogovarjamo, kajti trener je najpomembnejši glede vseh preostalih aktivnosti za prihodnjo sezono. Težko rečem, kdo bo to, je pa v igri več imen. Naša želja je, da bi na naši klopi sedel slovenski trener. Do konca tedna bo ime skoraj zagotovo znano.« Zlatorog je že zapustil center Slobodan Božović, ki mu je

potekla pogodba. Miha Čmer je zaključil uspešno kariero. Kljub temu bo najverjetneje ostal v klubu, kot trener ene mlajših selekcij. »O novih okrepitvah se že pogovarjamo, a treba je počakati na prihod trenerja, ki bo vodil ekipo, potem se bomo skupaj odločili, na katerih položajih potrebujemo novega igralca. Vem pa, da za prihodnjo sezono, ki bo zelo težka, potrebujemo

ne 12, temveč 14 igralcev. Zavedamo se, da bomo med tednom igrali državno prvenstvo, ob koncu tedna pa ligo NLB, zato bo ritem naporen. V ekipo bomo vključili tudi nekaj mladih igralcev, morda pa kakšnega tudi posodili,« je zaključil Miro Firm. Priprave članskega moštva se bodo začele prvi teden v avgustu.

MITJA KNEZ
Foto: SHERPA

tekmovalke. V memorialni disciplini Ferda Skoka, teku na 100 metrov, pa bomo v Celju ponovno videli Afričana Al Zahirija, ki je osvojil drugo mesto na vseafriških igrah.

Kladivar je pred mednarodnim mitingom, ki šteje tudi za veliko nagrado zavarovalnice Vzajemna, pridobil novo

generalno pokroviteljico, Cinkarno Celje. Generalni direktor podjetja **Tomaž Benčina** je poudaril, da so se za sodelovanje z enim najtrofejnějšíh klubov odločili, ker želijo pomagati mladim: »V Celju je že približno 200 otrok, ki se ukvarjajo z atletiko, in jim je treba pomagati. V skrbi zanje

vidimo priložnost, da pomagamo celjskemu športu, sploh atletom, ki dajejo mestu velik pečat.« Nagradni sklad Mitinga celjskih knezov, ki se bo začel ob 17.30, znaša štiri tisoč evrov, vstop pa bo za vse obiskovalce prost.

MOJCA KNEZ
Foto: SHERPA (arhiv NT)

Levo so Šempetranke, v sredini Zrečanke, desno pa Rovinjčanke.

v Celju

Vodstvo Nogometnega kluba CM Celje je podaljšalo pogodbo z Zoranom Pavlovičem, Bekimom Kapičem, Klemenom Medvedom in Ivanom Firerjem.

S štirimi nogometisti sodelovanje ne bo podaljšano. Gre za Danijela Breziča, Gorazda Zajca, Gregorja Finka in Gorana Alenca. Ena največjih okrepitev za moštvo trenerja Damjana Romiha bo zagotovo povratek **Marja Močiča**, toda ni še znano, kdaj bo zaključena dolgotrajna rehabilitacija po operaciji. Morebiti bo lahko zaigral šele v drugem delu sezone. Do začetka priprav ostaja še šest dni.

DŠ
Foto: SHERPA

Turnir v Zrečah Šempetrankam

Odbojarski klub Swatycomet Zreče je sedemnajstič organiziral mednarodni turnir.

Domače odbojkarice so bile druge, za Alianso iz Šempetra in pred ekipo iz Rovinja. Za najboljšo igralko je bila izbrana **Maja Žohar** (Aliansa), za najboljšo podajalko pa **Regina Terbuc Roudi** (Swatycomet).

DŠ

Zlato Predovnikovi in Lahu

Evropsko prvenstvo v ju jitsu je bilo v Mariboru, zlati medalji pa sta osvojila **Sabina Predovnik** in **Benjamin Lah**.

21-letna Predovnikova je članica šempetrskega Aljesana, najboljša na stari celine je bila že pred dvema letoma v Podgorici, tudi tokrat je v finalu kategorije do 70 kilogramov ugnala Rusinjo Paderino. 25-letni Lah pa je član Policijskega kluba borilnih veščin Celje, v kategoriji do 94 kg je bil v finalni borbi boljši od Poljaka Szewczaka.

DŠ

PANORAMA

NOGOMET

3. SL - vzhod, 25. krog: Paloma - Kovinar Štore 1:0 (0:0), Malečnik - Simer Šampion 1:1 (0:1); Kožar (29), Zreče - Dravograd 3:0 (2:0); Čander (16, 23, 57), Grad - Šentjur 3:0 (b. b.). Vrstni red: Odranci 56, Simer Šampion 51, Čarda 40, Tromejnik 39, Kovinar 38, Dravograd 37, Grad, Paloma, Malečnik 32, Stojnci 31, Bistrica 29, Zreče 28, Veržej 25, Šentjur 18.

Štajerska liga, 25. krog: Koroške gradnje - Šmarje 1:3 (0:1); Asllanaj (14), Firšt (76), Vraničar (83), Ormož - Mons Claudius 2:5 (0:2); Peer

(29-11 m, 44), Pungaršek (52, 78), Kramberger (90), Gerečja vas - Šoštanj 3:2 (1:0); Ramič (68), Oblak (76). Vrstni red: Zavrč 71, Šoštanj 56, Šmarje 49, Pohorje 41, Pesnica 38, Marles hiše 36, Podvinci, Koroške gradnje 28, Peca 26, Poljčane 25, Ormož 23, Rogaška, Mons Claudius 22, Gerečja vas 21.

ŠPORTNI KOLEDAR

Sreda, 8. 6.

NOGOMET

Štajerska liga, zaostala tekma 25. kroga, Limbuš: Marles hiše - Rogaška (17).

MEDNARODNI ATLETSKI MITING CELJSKIH KNEZOV 8. junija 2011, ob 17.30

NAJBOLJŠI SLOVENSKI ATLETI TER ATLETI IZ TUJINE NA STADIONU KLADIVAR V CELJU!

Atletsko društvo Kladivar, Celje, Stritarjeva 24, 3000 Celje
Tel.: 03 491 5800, 03 491 5700, Fax.: 03 491 5701
www.ad-kladivar.si, adkladivar@siol.net

Vstopnine ni!

ADHEZIV B.O.O. banka celje CINKARNA

Medijski pokrovitelj: NOVI TEDNIK IN RADIO CELJE

Nekdanji »štabovci« so »brigadirke« (uniforme – brigadirji so bili namreč oblečeni v enaka oblačila, ki se jih je hitro prijelo to ime, op. p.) zavestno pozabili doma, za rekreacijo pa so tokrat tudi zaradi grozečih oblakov poskrbeli le z balinanjem. Ko se je stemnilo, je zazvenela tudi kitara in Hej, haj, brigade – tista »obvezna«, se bo morda še kdo spomnil.

Hej, haj, brigade ...

Srečanja »štabovcev« zaenkrat edina oblika ohranjanja spomina na brigadirstvo – Zaradi mladinskega prostovoljnega dela zagorela luč in pritekla voda v marsikaterem domu na Kozjanskem

Ko gre za obujanje spominov, starih 25 let in več, preprosto ne gre brez nostalgije. Zato je je bilo polno tudi v soboto na večer v Gorici pri Slivnici, kjer se je zbralo kakšnih dva ducata nekdanjih »štabovcev«, članov vodstev mladinskih delovnih akcij, na katerih so po slabih dveh desetletjih premora po udarniškem delu ob koncu druge svetovne vojne mladi spet »gradili domovino«. Mladinsko prostovoljno delo je ponovno zaživelo prav na Kozjanskem, poleti 1972 so prvi brigadirji vihteli krampe v okolici Kozjega. Leto kasneje je zaživela akcija Kozjansko, ki je potem za poldrugo desetletje od začetka junija do konca avgusta dobila dom v Šentvidu pri Planini. Za Kozjanskim so akcije rasle tudi po drugih nerazvitih območjih Slovenije – Goričko, Suha krajina, Brkini, Posočje ... – povsod, kjer bi brez dela mladih razvoj še desetletja capljal na mestu.

Čeprav se danes sliši skoraj neverjetno, so prav brigadirji na pragu 70. let poskrbeli, da so v marsikaterem domu pospravili petrolejke in je pod stropom zasijala žarnica, da so v prostrana polja in zelene hribe izkopal jarke za vodovodne cevi, da se je do oddaljenih domačij lahko pripeljalo z avtomobilom, v strnjениh naseljih pa so za njimi ostajale zaplate črne asfalta. Kozjansko še zdaj ne slovi po dobrih cestah, a brez takratnega mladinskega prostovoljnega dela bi gotovo ostalo še več razdrapanega makadama. Res je namreč, da so mladi z lopatami in s krampi v rokah sprožili prvi

kamenček v ponekod manjšem, drugod večjem plazu. Pridružili so se jim namreč tudi vojaki, kjer so bile možnosti, so v duhu socialističnega samoupravljanja gradbinci priskočili na pomoč z mehanizacijo, dokaj radodarno pa so se razvezali tudi mošnjički javnih financ vse od občinskih do republiških in zvezne ravni. Z leti je bilo težkega fizičnega dela brigadirjev vse manj, ves čas pa so bile mladinske delovne akcije prava kovnica prijateljstva in bratstva med jugoslovanskimi narodi in narodnostmi. In tudi zato sem se v soboto spomnila besed ženičke iz okolice Šentvida, ki mi je tam leta 1982, morda 1983, pripovedovala, kako lepo je poleti pri njih. »Mladi pridejo. Saj, kaj dosti jih ne razumem, ko govorijo med seboj, a »zmenimo« se vse. Pa seno je pod streho in češnja obrana ...«

Po letu 1988, ko je bila v Šentvidu pri Planini zadnja Zvezna mladinska delovna akcija Kozjansko, na širšem območju sicer nihče ni preštel kilometrov urejenih cest in položenih vodovodnih cevi, zato pa se je ohranilo veliko dokumentov in fotografij. »Ostaja možnost, da bi resneje ovekovečili to obdobje, tudi danes si spet ogledujemo nekaj novih slik, ki so jih kolegi z drugih akcij še našli doma,« pravi **Jože Artnak** in dodaja, da bi lahko pripravili monografijo ali uredili muzejsko zbirko. Šentvid ali Planina bi bila odlična lokacija za kaj takšnega in do 30-letnice je časa še dovolj.

IVANA STAMEJČIČ
Foto: Time

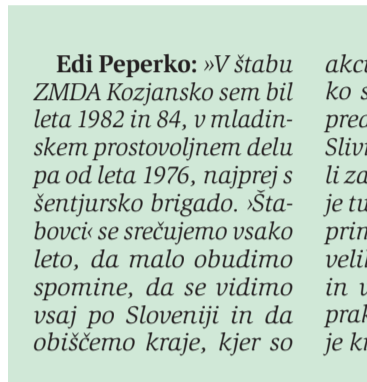
Vinko Krušič: »Sam sem bil namestnik komandanta ZMDA Kozjansko v naselju Bistrica ob Sotli, takrat ko je bila to še skupna zvezna akcija, potem je sredi osemdesetih let Bistrica ob Sotli postala samostojna. Zelo lepe spomine imam na tisto obdobje, skrbel sem

za namestitev, prehrano in garderobo brigadirjev. Prihajali so z vseh koncev Jugoslavije, nekaj slik hranim za spomin. Žal prav tesnih stikov nismo ohranili, ni bilo mobilov, gotovo bi bilo zdaj drugače. Srečujemo pa se slovenski »štabovci« in na ta srečanja prihajam redno.«

Franc Škoberne Džimi: »V Šentvidu pri Planini sem bil v letih 1975–80 od maja do septembra ekonom, skrbel sem za namestitev in prehrano, imeli smo čudovite kuharice in vselej, ko so brigadirji odhajali, smo bili pohvaljeni. Kozjanci smo bili znani kot dobri gostitelji. Imeli smo podporo v občini; Jože Bučer in potem Ludvik Mastnak sta nam stala ob strani. Z vodstvom akcije in s komandanti brigad smo tkali stike z domačini. Dopoldne so brigadirji

delali na elektrifikaciji, prvih telefonih, izkopih za vodovode, urejanju cest, popoldne smo pomagali kmetom pri spravilu sena. Sklenili smo številna prijateljstva, res mi je žal, da je ob razpadu države večina teh pristnih stikov izginilo. Nekajkrat smo se bolj sramežljivo šesrečali; če si obiskal Sarajevo ali Beograd, če je bila še kakšna telefonska številka enaka ... Zdaj se spet pojavljajo težnje, da bi se srečali vsaj brigadirji, ki so iz vse Jugoslavije delali na Kozjanskem.«

Edi Peperko: »V štabu ZMDA Kozjansko sem bil leta 1982 in 84, v mladinskem prostovoljnem delu pa od leta 1976, najprej s šentjursko brigado. »Štabovci« se srečujemo vsako leto, da malo obudimo spomine, da se vidimo vsaj po Sloveniji in da obiščemo kraje, kjer so

akcije bile, in tako lahko spremljamo tudi napredek v njih. Gorico pri Slivnici smo tokrat izbrali za kraj srečanja, ker se je tu ogromno delalo, na primer cesta proti Loki, veliko elektrifikacije in vodovodov, pa še iz praktičnega razloga, saj je kraj lahko dostopen.«

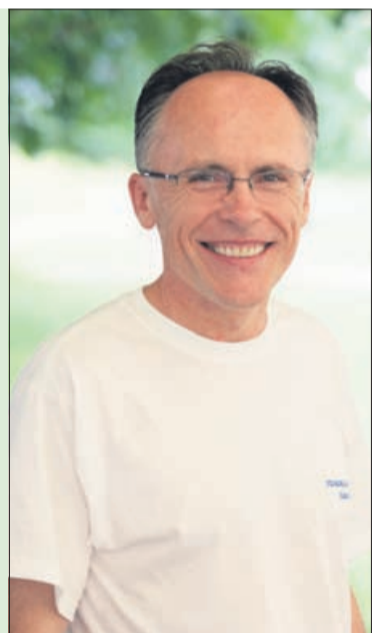
Julij Novak: »V Kozjem sem bil leta 1973, na drugi akciji. Takrat je bilo težko, ker nismo imeli kaj v roke vzeti. Vse smo morali pripeljati s seboj, vse smo si tudi delili. V Kozjem smo bili res med ljudmi, imeli smo tudi vrtec. Gradili smo vodovod, a ljudem smo pomagali tudi pri

delu na kmetijah. Živelimo skupaj, ljudje so nas krasno sprejeli. Imeli smo taborne ognje, za 4. julij smo pred šolo kurili kres, v goste povabili partizanski pevski zbor, obiskal nas je Oto Pestner ... V te kraje še vedno rad pridem na obisk, tu imam prijatelje.«

Jože Artnak: »Na ZMDA Kozjansko sem bil komandant leta 1985 in 87. Mladi smo imeli veliko priložnosti za druženje, razvoj, spoznavanje med seboj. Prijateljstva so ostala. Kljub temu, da zdaj počnemo različne stvari, živimo na različnih koncih, se znamo poklicati, si pomagati, če je treba. Takrat smo mladi verjeli v lepšo prihodnost, delali smo zanjo in to so bili lepi občutki. Mislim, da današnji mladini to manjka. Da je družba preveč prepredena s pohlepom in egoizmom in da so vrednote prostovoljstva, humanosti

in solidarnosti preveč zastavljene. Zlasti letos, v evropskem letu prostovoljstva, je morda priložnost, da to spet obudimo. Na Kozjanskem se je novejša obdobje mladinskega prostovoljnega dela začelo, prav bi bilo, da se ta zibelka brigadirstva, kjer so mladi res pustili velik pečat, spet poveže. Da na drugačni ravni spet vzniknejo kakšne dobre ideje, da bi država okoliščinam primerno obudila prostovoljno delo. Da bi mladi, ne več s krampi in lopatami, pač pa s svojim znanjem, pomagali prostovoljno pri razvoju družbe.«

Janez Soderžnik: »Akcija Rogla je trajala šest let, sam sem bil komandant zadnje leta 1987. Urejali smo terene za smučišča, odstranjevali kamenje, vejevje. Ni bilo fizično težko delo, a po drugi strani zahtevno, ker je na višini 1.500 metrov zrak redkejši in hladnejši. Zlasti Primorci so bili začuden, kako je lahko ponoči tudi zgolj 2, 3 stopinje. Za Pohorje je bila akcija nekaj nenavadnega, a ljudje so nas lepo sprejeli. Več peripetij je bilo s turisti; zlasti Angležem ni bilo tudi po polurni razlagi nič jasno – zakaj mladi delajo za stonj, kaj pomeni brat-

stvo in enotnost ... Sam sem začel pri 14. letih kot brigadir, v dveh letih postal komandant konjiške brigade, nato »štabovec«. Bil sem najmlajši komandant zveznih akcij v Jugoslaviji, z 21. leti sem vodil ZMDA Suha krajina. Ko me je avgusta 1985 na srečanju vseh komandantov v Mostarju Jože Školjč iz slovenske deveterice zbral za pozdravni nagovor v imenu Slovenije, je druge skoraj kap. V Sloveniji smo akcije res jemali drugače, skozi nje smo prebijali ortodoksnost socialističnega reda, na jugu pa je bilo ponekod skoraj kot v

vojski. Pri nas je bilo v ospredju ne le delo pač pa druženje, po enem mesecu je 99 odstotkov brigadirjev jokalo, ko smo šli narazen.«

DO POLNEGA VOZIČKA BREZ MOŠNJIČKA – ŠE ZADNJIČ LETOS!

»Na koncu zmanjka za hrano in plenice«

Zadnji poln voziček mimo blagajne za tri fantičke in njihovo mamo iz Celja

Da so časi težki in je treba dobro obrniti vsak evro, skriva vse manj ljudi. Poln voziček v trgovini, ki bi ga lahko brez plačila odpeljali mimo blagajne, bi brez dvoma prav prišel tudi mnogim zaposlenim in upokojujencem. A to je že druga zgodba. Tudi zgodba družine Laubič, na katero so nas opozorili v Občinski zvezi prijateljev mladine Šentjur, je daleč od pravljičnega in upokojujencem. Po spletu nesrečnih družinskih okoliščin so v stanovanju v Celju ostali z mamico trije fantički. Nakupa v Tušu se nadvse veselijo.

Almirini starši so se preselili iz Bosne. Zanj pa je Slovenija edina domovina, ki jo pozna. Mlada se je iz Celja preselila v Dramlje k fantu Borisu. Verjetno sta kot vsak mlad par na začetku svoje poti verjela v svetlo prihodnost. A nekako jo nista znala ustvariti. Rodila sta se dva fantka, miru in spokoja pa v ožji in širši družini zares nikoli ni bilo. Almira o teh letih ne govori rada. Samo z rameni skomigne, češ da prav prijetno zanj ni bilo nikoli. Potem so se selili. »Sedemkrat,« nas popravi. Zdaj so se

Alex, Samir in Casper so pred tremi meseci ostali brez očeta.

ustalili v svojem stanovanju. »Kot bi slutil, da bo umrl ...« se spominja svojega partnerja. »Ker nimam izpita, zadnje čase tudi avta nismo imeli, nam je v Celju veliko lažje, kot če bi se morali iz Dramelj kamorkoli voziti.«

V podrobnosti žalostne družinske zgodbe se na tem mestu ne bomo spuščali. Naj bo človeška narava, napačne

odločitve ali preprosto usoda, od daleč je lahko obsojati tuja dejanja. Sreča v nesreči je ta, da so potem, ko je bila Borisova domačija prodana, v Celju uspeli kupiti stanovanje, ki je že od začetka v lasti treh otrok. Nekaj mesecev potem so ostali brez očeta. Težkemu sladkornemu bolniku je pri 34-ih v spanju odpovedalo srce.

Iskreno povedano, imeti svojo streho nad glavo danes ni majhna stvar. A če iz dneva v dan nimaš česa dati v lonec, ta tolažba hitro zbledi. Alex je star 10 let, Samir 9, najmlajši Casper pa ima komaj eno leto. Almira pravi, da dolgovi nimajo. »V prejšnjem stanovanju smo imeli ščurke, zato smo enostavno odšli. Če bodo od tam

prišli še kakšni računi, jih bomo pač poskusili odplačati na obroke. Trenutno dobim sama 128 evrov socialne pomoči, otroci pa 240 evrov pokojnine po očetu. Tu je še otroški dodatek, vendar gre zelo na tesno.« Ko odplača položnice, največkrat zmanjka prav za hrano in plenice. Poln voziček bo tako vsaj za mesec dni pomenil kakšno skrb manj. »Tri mesece smo sami. Bilo je precej hudo. Partner je umrl en dan po sinovem rojstnem dnevu. Prihrankov ni bilo nobenih, kot lastniki stanovanja pa tako ali tako nismo upravičeni do nobene izredne pomoči. Na pogrebni službi so celo zahtevali, da nanje prenesem lastništvo nepremičnine. Ampak to je od otrok in kaj bomo rešili, če gremo na cesto?« se sprašuje Almira.

Najprej v šolo, potem pa v službo

Našla je razumevajoče pogrebne, ki so bili voljni počakati, da se znajdejo. »Zdaj je mož pokopan v Dramljah. A na tisti kraj nas ne veže nič več. Ko bom imela denar, ga bom dala prekopati na celjsko pokopališče, kjer bom nekoč tudi sama.« Večja fanta delujeta izredno prijazno in vljudno, vmes ko mamica nima časa, pa poskrbita še za mlajšega bratca, ki ga je vsaj v času našega obiska sam smeh. Da bo vzgoja treh fantov težka, se zaveda tudi Almira. »Že njun oče ju

Tako kot vsako leto bomo tudi letos akcijo do polnega vozička brez mošnjička zaključili z dobredelno noto. V sredo ob 12. uri bomo s polnim vozičkom obdarili družino s tremi otroki, ki je ostala brez očeta.

je vpisal na trening ene od borilnih veščin. Vsak mesec težko spraskam tiste evre, vendar sem jima to ohranila še zdaj. Zdi se mi pametno, da se tudi preko športa navadita discipline in reda, ter da imata hobi, ki ju bo zaposloval v popoldanskih urah.« Glede na to, da je šele sredi tridesetih, tudi zase ne pestuje ravno malodušja. »Jeseni bo šel najmlajši v vrtec, jaz pa nazaj v šolo. V zdravstveno sem hodila. Manjka mi še nekaj izpitov in zaključek. Potem bom lažje iskala službo. V zdravstveni negi oziroma pomoči na domu sem že delala. Sicer bo težko najti samo enoizmensko delo zaradi otrok, vendar upam, da se bo kaj našlo.«

Vozička bodo še kako veseli. Pa tudi sicer Almira pravi, da nad tem svetom še ne gre obupati. »Zelo sem vesela, ko vidim, da so še ljudje, ki so pripravljeni pomagati. Tudi meni v boljših časih ni bilo težko priskočiti na pomoč. Žal pa nas je vse več takih, ki pomoč potrebujemo.«

STO
Foto: GrupA

Nova poslovna enota v ŠENTJURJU

VAŠA NOVA BANKA JE BLIŽJE, KOT SI MISLITE.

V UniCredit Bank se vam želimo čim bolj približati. Zato smo za vas odprli novo poslovno enoto v Šentjurju, na Cesti Leona Dobrotinška 3, kjer boste v prijetnem okolju deležni strokovnega in prijaznega svetovanja. Lahko pa nas pokličete na telefonsko številko 03 600 5680 ter se dogovorite za srečanje z bančnim svetovalcem na lokaciji po vašem izboru. Ob dnevih odprtih vrat, ki bodo potekali od 6. do 10. junija 2011 med 8.30 in 16.30 uro, vas pričakujemo s presenečenjem. Veseli vas bomo! www.unicreditbank.si

UniCredit Bank

RECEPT ZA KRIZO - KUHARSKÉ BUKVE NA MIZO!

za velike in male gospodinje!
Kuharske bukve

3 knjige kuharskih bukev
Novega tednika in Radia Celje
NAROČIŠ 2, DOBIŠ 3
za samo 20 EUR

AKCIJSKA PRODAJA
2+1

Informacije: 03/4225-100

Podpisani-a	NAROČILNICA
naslov:	
☐ nepreklicno naročam	kompletov treh knjig v AKCIJSKI PRODAJI naroči dve, dobiš tri po ceni 20 EUR (+ poština)
☐ nepreklicno naročam	izvodov <i>Kuharske bukve slovenskih gospodinj</i> po ceni 10 EUR za izvod (+ poština).
☐ nepreklicno naročam	izvodov knjige <i>Kuharske bukve - vlaganje, shranjevanje in zamrzovanje živil</i> po ceni 7,93 EUR za izvod (+ poština).
☐ nepreklicno naročam	izvodov knjige <i>Zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice</i> po ceni 10 EUR za izvod (+ poština).
Naročilnico pošljite na naslov: NT&RC d.o.o., Prešernova 19, 3000 Celje	
Podpis: _____	

Z vilami nad muco in psa ...

Bodo po mučiteljih živali kdaj končno »udarili« tako, kot je treba?

Na Celjskem naj bi bili huđi primeri mučenja živali, vendar je slovenska zakonodaja žal še vedno takšna, da je te stvari težko dokazati, če pa jih že dokažejo, na sodišču kljub vsemu odgovarja le malokdo. Inšpektorji ob prijavi celjskega društva proti mučenju živali sicer ukrepajo, a društvo dobi pogosto odgovor v stilu, da »kršitve niso bile dokazane«. Če je nekdo z vilami napadel mačko, je res neverjetno, da bo to storil tudi takrat, ko bodo na obisk prišli inšpektorji ali policija ...

Z vilami naj bi jo na Celjskem skupil tudi pes, ki je zaradi udarcev poginil, lastnik naj bi ga nato pokopal na domačiji. Po prijavi so k njemu prišli policisti, ki jim je lastnik dejal, da je bil pasji mladiček tako ali tako pohabljen in da je poginil zaradi tega. Tu so policisti končali in zapisali, da »ni bilo elementov mučenja živali«. Vprašanje je, kaj bi pokazal odklop poginule živali.

V oči bode primer, ko naj bi v Celju lastnik s sekuro dobesedno razsekjal psa, s pištolo za omamljanje naj bi pokončal še drugega. Zadevo je začelo obravnavati tudi sodišče, vendar do danes ni jasno, ali je lastnik sploh odgovarjal za svoje početje. Društvo proti mučenju živali Celje zdaj poskuša obnoviti cel postopek ukrepanja proti lastniku, saj so člani društva izvedeli, da ima isti lastnik spet pse, osem mladičkov pa naj bi zavrgel.

Živina trpi tudi na kmetiji

Pred nje je društvo ukrepalo še proti lastniku, čigar kokoši in race so se prosto

V vročih dneh je največ težav s psi, ki jim lastniki ne nudijo dovolj tekočine.

sprehajale po cesti, prijavili so žensko, ki naj bi imela poginulo žival na kmetiji kar tri dni na dvorišču, pa žensko, ki naj ne bi skrbela za ovce, ki sploh niso mogle hoditi. Te dni bodo ukrepali proti Celjanki, ki naj bi imela doma več kot 20 mačk ... Društvo proti mučenju živali Celje se odzove in preveri vse prijave. Včasih zaleže le njihovo opozorilo domnevnim mučiteljem. Ti na tak način izvedo, da jih je nekdo prijavil, da njihovo početje le ni tako »skrito«, in kršitve ponavadi odpravijo, v nasprotnem primeru sledi prijava inšpektorjem in policiji.

Kar nekaj opozoril so predvsem v vročih dneh napisali lastnikom psov, ki jih imajo privezane v neživljenjskih pogojih. Inšpektorji so morali na našem območju večkrat preverjati predvsem razmere na kmetijah. Ljudje društvo namreč obvestijo, da nekate-

ri kmeti ne skrbijo ustrezno za svojo živino. Pred časom je društvo prijavilo žensko z našega območja, ki naj bi svoje živali na kmetiji v najhujši vročini pustila na prostem, brez ustrezne količine vode. Živali niso mogle nikamor, saj so bile na pašniku ograjene z električnim pastirjem. Kmetijo so si ogledali veterinarski inšpektorji, ki ob obisku »niso našli kršitev«.

Veliko pa je tudi nagajanj sosedov. Tako se v Celju kar vrstijo primeri, ko nekateri posamezniki odstranjujejo hrano, ki jo kdo drug pusti na skupnih balkonih, v skupnih prostorih ali na parkiriščih za mačke, ki nimajo lastnikov. Čeprav je teh v Celju kar nekaj, stanovalci ne morejo mimo tega, da jih ne bi hranili. Zgodbe so neverjetne, spomnimo le na sojenje dvema Celjanoma, ki sta mačke pokončala tako, da sta jih odvrгла

v vodnjak! To je eno redkih, če že ne edino sojenje zaradi mučenja živali. Pogosto se postopki končajo alternativno, kar pomeni, da storilec krivdo prizna in kazen odsluži z družbeno koristnim delom. Takrat do sojenja niti ne pride. Pa bi morda moralo. Na Celjskem se je zgodilo tudi, da je mučenje živali prijavil sam inšpektor, vendar se ni zgodilo nič, ker naj bi mu »organi pregona« dejali, da ni šlo za mučenje živali, saj je »žival tako ali tako takoj poginila«.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: TimE

Društvo proti mučenju živali Celje deluje v Gosposki ulici 6 v Celju. Pokriva območje Celja, Žalca, Mozirja, Slovenskih Konjic, Šmarja, Šentjurja in Laškega. Številka društva je 03/548 57 09.

Nanizanka »Poplaz«: so dokazi res uničeni?

Za danes je na celjskem sodišču razpisano nadaljevanje sojenja Bojanu Poplazu. V priporu in na zatožni klopi se je znašel, ker naj bi na vrata Vegradove stavbe nastavil ročno bombo, kar sam ves čas zanika. Do zdaj je bilo le nekaj sodnih obravnav, a je Poplaz zdaj že dobro znan slovenski javnosti. Tudi zato, ker za razliko od obtožencev v ostalih primerih krčevito sodeluje pri svoji obrambi.

Poplaz je do zdaj navezal stike tudi z nekaterimi tujimi izvedenci, strokovnjaki, saj pravi, da bo dokazal, da on 1. septembra 2010 v stavbi Vegrada

ni bil. Po neuradnih podatkih naj bi bilo tudi na današnji obravnavi pestro vzdušje.

Maja je sodnica Jožica Arh Petrovič naložila izvedenki za biološke sledi, da pregleda dele eksplozivne naprave in ugotovi, čigave biološke sledi so na njih. Po naših podatkih prvi pregled ni pokazal ničesar. Čeprav so v preiskavi na lepilnem traku našli DNK, ki se sklada s Poplazovo, in sledi še ene osebe, a ni znano, katere. Če to, da izvedenka ni našla oprijemljivih sledi, drži, potem se zna sojenje dokaj zaplesti. Še več: že na eni od obravnav je bilo slišati, da naj se bi med hrambo

delov, iz katerih je bila eksplozivna naprava sestavljena, dokaz delno tudi poškodoval, ker naj bi enemu od preiskovalcev padel na tla. Tudi to bi lahko pomenilo dodaten zaplet. Sodišče še vedno čaka tudi na odgovor, kdo točno je bil odgovoren za videonadzor v Vegradovi stavbi. Poplazov odvetnik namreč želi ta dokaz (storilca so namreč kamere posnele, a je posnetek izjemno slab za identifikacijo) izločiti iz kazenskega spisa, saj trdi, da je bilo snemanje nezakonito. Ob nezakonitem snemanju je namreč posledično nezakonit tudi dokaz.

SŠol

INFO 113

Kdo krade žlebove?

V Zabukovici so neznani storilci z gasilskega doma ukradli za okoli 600 evrov bakrenih žlebov.

Pri čistilni napravi v Škofji vasi pa so storilci odnesli nerjaveče rešetke, vredne dobre tri tisočake. Podobni tatovi so odpeljali tudi kovinske rešetke v Rimskih Toplicah. V Bukovčlaku je z dvorišča enega od podjetij izginil del gliserja in propeler. Škode je kar za 10 tisoč evrov.

Po klaviature

Nepridipravi so v minulih dneh vlomili v gostilno v Zrečah in iz blagajne odnesli nekaj denarja.

Tatu se niso mogli obraniti niti v hišici na Lopati pri Celju, kjer je vlomilec pregledal še garažo, odnesel pa ni ničesar. Je pa z vlomom povzročil skoraj tisoč evrov škode. Glasbeno navdahnjeni vlomilec pa si je v hiši na Zbelovski Gori na hrbet oprtal elektronske klaviature in več drugih stvari, za seboj pa pustil tri tisoč evrov škode.

Nesreče so se kar vrstile

V križišču Ceste Kozjanskega odreda in Ceste na kmetijsko šolo sta se v soboto zvečer v prometni nesreči poškodovali dve osebi.

V trčenju dveh osebnih vozil so morali celjski poklicni gasilci eno osebo reševati iz zveržene pločevine s tehničnim posegom. V soboto se je huda nesreča zgodila tudi na Stranica. 61-letna voznica osebnega vozila je na ravnem delu ceste nenadoma zapeljala s ceste in trčila v betonski prepust. Dan kasneje je do trčenja dveh vozil prišlo še pri kamnolomu v Veliki Pirešici. Poškodovani sta bili dve osebi. Na Ljubljanski cesti v Celju pa je voznik avtomobila trčil v kolesarko in jo pri tem prav tako huje poškodoval.

V nesreči v Šentjurju sta se poškodovali dve osebi. (Foto: PGE Celje)

Predrzneži!

Predrzni tatovi so v nedeljo poskušali iz garažne hiše v Velenju odpeljati osebno vozilo Peugeot 205.

V vozilo so vstopili skozi prerezano platno streho, na vozilo so nato zamenjali ključavnico, na srečo pa jim ga ni uspelo spraviti v pogon. Lastniku so povzročili za tisoč evrov škode. Predrzen je bil tudi neznanec, ki je v soboto v bližini osnovne šole v Žalcu napadel neznanco in ji iz rok iztrgal torbico z mobilnim telefonom in bančno kartico.

Tatovi v »korak s časom«

Celjski kriminalisti preiskujejo kup manjših vlomov in tatvin, ki so se zgodili v preteklih dneh.

Iz gradbene barake v Arclinu so neznanec odnesli za tisoč evrov vrednega orodja, prav tako tudi iz gradbenega zabojnika v Velenju. Po nakit in računalnik pa so se odpravili v stanovanjsko hišo v Šmatnem ob Dreti. V Žalcu so še oropali urarstvo, od koder so izginilo več ročnih ur višjega cenovnega razreda.

www.radiocelje.com

www.novitednik.com

Reševali so iz avtobusa

Poklicna gasilska enota Celje je skupaj z Vizijo varnosti in Ekipo Heavy Rescue Slovenia minuli vikend v Celju organizirala seminar Prometne nesreče avtobusov in masovna nesreča.

Na celodnevem usposabljanju se je zvrstilo več kot 120 udeležencev iz različnih strok, med njimi predvsem tisti, ki v primeru nesreč z avtobusi pridejo prvi na kraj dogodka. V teoretičnem delu seminarja so govorili o nalogah in postopkih reševalcev, policistov in gasilcev, v praktičnem delu pa so uprizorili tudi vajo reševanja ob nesreči avtobusa z večjim številom ponesrečencev.

SŠol
Foto: PGE Celje

Na Celjskem se je zadnja hušja nesreča z avtobusom zgodila predlani aprila pri Ljubečni, kjer je bilo poškodovanih več kot 10 ljudi, eno dekle pa je umrlo.

Gneča na Savinjskem nabrežju

O problemu motornih vozil na Savinjskem nabrežju smo že velikokrat pisali. Točnega števila ukrepov zoper voznike, ki ne upoštevajo pravil na tem delu, s policije ne morejo posredovati, saj statistike za to lokacijo ne vodijo ločene. Se bi pa tale voznik zagotovo vpisal v statistiko, če bi ga »ujela« policija, ne le naš fotografski objektiv ...

Foto: SHERPA

Otroci – tudi ko odrastejo – ne pozabijo

»Ljudje danes že zmorejo sami zaprositi za pomoč, znajo pa tudi opozoriti na stisko sočloveka,« pravi Herta Rošer z Dobrne – Ob 20-letnici dela Župnijske karitas Dobrna

Kaj lahko si predstavljam, da bi jesen življenja Herta Rošer z Dobrne preživljala čisto drugače, kot ji minevajo dnevi zadnjih 13 let, odkar se je upokojila. Pa najbrž ne bi bila tako zadovoljna, kot je, če bi ves čas namenila zgolj svoji družini, knjigam, ki jih tako rada vzame v roke, in rožam na vrtu. Za vse to si tudi zdaj vzame čas, a pogrešala bi stik z drugimi ljudmi, s tistimi, ki se jim z vso srčnostjo posveča pri delu v Župnijski karitas Dobrna, v katero sta bila oba z možem vpeta vse od ustanovitve.

»Za Dobrno zdaj že lahko rečem, da je moj dom,« je s spomini segla v čas, ko se je s starši kot 13-letna deklica v kraj priselila iz Mislinjske doline. »Takrat je bilo hudo, težko sem se navadila. Iztrgana sem bila iz domačega okolja, zaradi tujega jezika sem šolanje nadaljevala na gimnaziji v Celju, pa potem na učiteljski in ob delu še na pedagoški akademiji,« se spominja in pravi, da je korenine v kraju pognala prav skozi svoj poklic, ki ga je začela opravljati leta 1963. Kot učiteljica in tudi ravnateljica OŠ Dobrna so ji bili ves čas blizu otroci. »Najbolj tisti, ki so prihajali nekako z obrobja, ki niso bili že pred vstopom v šolo socializirani v

vrtno in so z manj besednega zaklada prihajali s hribovskih kmetij. Morda tudi zato, ker sem bila sama kot najstnica predstavljena v drugo okolje.« Tem se je še bolj posvečala in zato je tudi občasne očitke, da jim daje potuho, sprejela drugače, kot so bili mišljeni – kot pohvalo! »Otrok vendar mora vedeti, da ima nekoga, ki ga razume in mu skuša pomagati.« Da je ravnala prav, zdaj dokazujejo njena srečanja z nekdajnimi učenci. Tudi tisto, ko jo je med polnjenjem rezervoarja na bencinski črpalki opazoval mlad moški, stopil do svojega avtomobila in nato še z dvema prijateljema pristopil k njej. »Da me pozdravijo in pokramljamo o letih, ki smo jih skupaj preživeli v šoli,« se nasmeje in doda, da je ob takšnih srečanjih vselej vesela, v kakšne ljudi so zrasi njeni šolarji.

Tako po svoje ne preseneča, da je pri 50 letih začela razmišljati, kako in ali bi se še izpopolnjevala na svojem strokovnem področju. »Odločila sem se drugače in se vpisala v teološko-pastoralno šolo v Mariboru. In prav na dan upokojitve sem dobila vabilo na podelitev diplome,« opisuje, kako je šolske hodnike za tri leta zamenjala za veroučno učilnico. Poučevanje verouka je potem zara-

di soprogove boleznin in skrbi zanj prekinila, po njegovi smrti pa je spet aktivna.

Karitas je rasla zaradi potreb

Na Dobrni je župnijska Karitas zaživela spomladi 1991, lani, ko je vstopila v 20. leto dela, pa so jo v občini nagrajili tudi z županovim priznanjem za prizadevno pomoč soljudem. Tega so se v Karitas razveselili, čeprav njihovo poslanstvo ni v tem, da bi pobirali priznanja za opravljeno delo. »Naše začetke je po svoje narekovala vojna, ki se je razplamtel na Balkanu. Kar precej beguncev, ki so se zatekli k sorodnikom in prijateljem, smo imeli tudi v našem kraju,« pravi in se spominja sodelovanja s Katarino Zewe, Nemko, ki je bila zaljubljena v Dobrno in tamkajšnje zdravilišče ter so ji Dobrnčani to naklonjenost vrnili z razglasitvijo za eno svojih prvih častnih občank. »Ogromno je pomagal tudi takratni župnik Janko Strašek, ki je navezal stike s Karitas v Italiji, od koder smo dobivali pomoč v oblačilih, pa tudi denarju in hrani.«

Če so bili pomoči v prvih letih potrebni zlasti begunci, so zdaj razmere drugačne, tudi v manjših krajih se pozna razslojevanje družbe in vse več je revščine. Župnijska karitas Dobrna nemudoma ponudi pomoč v izjemnih razmerah, nazadnje je bilo tako s sodelovanjem pri dobrodelnem koncertu za družino, ki ji je požar uničil dom. »Prva leta smo zbirali pretežno oblačila, povpraševanja po drugih

Herta Rošer

oblikah pomoči skoraj ni bilo,« pripoveduje in doda, da je slika zdaj obrnjena. »Naši prihodki so precej bolj skromni, preko razpisov pomaga občina, kolikor lahko, sicer pa se lahko najbolj zanesemo na ljudi. Od lani preko škofijske Karitas razdeljujemo hrano – testenine, moko, riž, mleko in sladkor – ki jo dobimo preko sistema evropske pomoči. Tako redno pomagamo 54 ljudem; 21 družinam in posameznikom,« pravi in dodaja, da to zahteva natančno vodeno administracijo in skladiščenje, stik z ljudmi, ki potrebujejo pomoč, pa je še

vedno v rokah prostovoljcev. »Nekateri pridejo po pomoč sami, drugim jo odpeljemo na dom. Zelo pazimo, da k hiši prihaja vselej isti človek,« tenkočutno doda. V odboru Župnijske karitas Dobrna aktivno deluje sedem ljudi, ki ne seštevajo ur in kilometrov za prevoze iz centralnega skladišča škofijske Karitas v Vrbju in med uporabnike, veliko več pa se jih vključuje v njihove akcije. »Tako skupaj z mladimi spleta mo adventne venčke in jih potem prodajamo,« opisuje, kako se tudi po sistemu »evro na evro« nabirajo njihovi prihodki. V Karitas redno

obiskujejo ostarele in bolne na njihovih domovih, prav tako pa tudi tiste, za katere skrbijo v okoliških domovih starejših. »Vsakega za veliko noč in božič razveselimo tudi s skromnim darilcem, največ pa jim pomeni čas, ki jim ga namenimo,« pravi in doda, da so starejši, ki so še pri močeh, zelo veseli romanj, na katere jih popeljejo.

In ne pozabi vse številčnejših, ki Karitas prosijo za plačilo položnic. »Denarja ne razdeljujemo, tako ne gre. Vse več prošenj pa dobivamo za plačilo položnic za osnovne življenjske stvari, kot so elektrika, voda in najemnina za stanovanje.« Tako so s pomočjo občine preko donatorske pogodbe poskrbeli tudi za plačilo zapadlih položnic krajanke, ki je bila tik pred deložacijo. »Kasneje se je, k sreči, preselila v občinsko neprofitno stanovanje,« se spominja in ne pozabi opozoriti, da je vse več ljudi odvisnih od pomoči drugih tudi zaradi gospodarske krize. »Vegrad in Vemont se poznata tudi nam,« opisuje stiske ljudi, ki so po 20, 30 letih izgubili delo in zaslužek. »Najhuje je tam, kjer so v družini še šoloobvezni otroci. Kako jim naj starši omogočijo lepo otroštvo, kako zagotovijo, da bodo lahko študirali,« ne more skriti žalosti. A »dobro« pri vsem tem je vendarle to, da ljudje danes že zmorejo sami zaprositi za pomoč, znajo pa tudi opozoriti na stisko sočloveka.

IVANA STAMEJČIČ
Foto: Grupa

V Novem tedniku smo se aprila pridružili evropskemu letu prostovoljstva 2011 z geslom Bodi prostovoljec, spreminjaj svet. Eden od ciljev evropskega leta je tudi dvig zavesti o koristih in pomembnosti prostovoljstva za boljšo družbo. Koledarsko pomlad in poletje tako v časopisu namenjamo tudi podpori prostovoljstvu kot vse bolj potrebnem duhu in ravnanju v slovenski družbi.

Ilustriram, torej sem

Mladi bralci ilustratorja Uroša Hrovata dobro poznajo, saj je prav vsak izmed njih že prebral kakšno knjigo, ki jo je ilustriral. Zato smo se odločili, da ga povabimo v goste.

Vsi dobro poznajo zbirko Pozor, pravljice, pa Živalske novice, knjigo Košarkar naj bo, Petra Nosa in ostale knjige Primoža Suhodolčana, s katerim odlično sodeluje. Barbari, astronauti, indijanci, pošasti in superheroji, vojske zombijev, hladilnik, ki se sam požre, »štumpf«, ki nima brata, kuža, ki je zaljubljen kot pes, »kovter«, ki ga zebe, vse to so junaki, ki naseljujejo pravljичni svet Uroša Hrovata. Najraje ima komično ilustracijo, saj je ob risanju igrivih, komičnih podob »enostavno srečnejši«.

Uroš Hrovat, ki najraje ilustrira knjige za otroke, je bil letošnji gost ob zaključku tekmovanja za bralno priznanje na III. OŠ Celje. Navadno goste, ki nas obiščejo, bolj poslušamo, tokrat pa smo bolj gledali. Zakaj? Zato, ker je naš gost porisal celo steno. No, na steni je bil seveda papir. Zelo smo se zabavali ob njegovih ilustracijah, ki so zanimive in privlačne. Nekoč je dejal: »Zadovoljen sem, ker mi nihče ne narekuje, kako naj kaj narišem. Najbolj sem ponosen na številna bitja in na tiste čudne stvari.« Nekaj čudnih stvari nam je narisal tudi na prireditvi, mi pa smo bili zadovoljni, da nas je obiskal, saj smo spoznali še enega slovenskega kulturnega ustvarjalca in se ob tem neizmerno zabavali.

URŠKA SOTLER, knjižničarka III. OŠ Celje

Zbiranje zamaškov v I. OŠ Žalec

V naši šoli že nekaj let zbiramo zamaške in s tem spodbujamo humanitarno dejavnost med učenci. Na pobudo šolske skupnosti smo že v novembru začeli zbirati zamaške, ki jih lahko kadarkoli oddamo v kabinetu matematike. Z zbiranjem zamaškov se nadaljuje smisel ekošole, saj z ločenim zbiranjem odpadkov skrbimo tudi za ohranjanje čistejšee narave.

Najprej smo novembra začeli zbirati zamaške za petletno deklico iz okolice Zidanega Mosta, ki je zaradi neznanega vzroka oslepla. Zamaške zanjo smo oddali na Železniški postaji Celje, kamor so jih prišli iskat njeni starši. Z zbiranjem zamaškov smo ji omo-

gočili operacijo v tujini in ji želimo uspešno okrevanje. Hitro smo se lotili novih podvigov in začeli zbirati zamaške za fanta s cerebralno paralizo. Te zamaške so prišli iskat starši k nam v šolo.

Pri zbiranju zamaškov smo letos zelo uspešni. Največ zamaškov so zbrali učenci 4. in 5. razreda. Oddali smo že 250 kg zamaškov, 100 kg pa jih imamo še v šoli. Še naprej bomo zbirali zamaške, da bomo tako še komu omogočili boljše življenje in narisali še kakšen nasmeh na obraz.

TAMARA LEVAR,
PATRICIJA RAMŠAK, 6. c,
I. OŠ Žalec

Otroška folklorna skupina iz Domžal (Foto: Janez Eržen)

Otroci so plesali

Dogodek meseca maja je bilo za ljubiteljsko kulturo v Laškem državno zaključno srečanje otroških folklornih skupin z naslovom Ringaraja 2011 v organizaciji Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti, Območne izpostave Laško.

Na srečanju se je predstavilo osem otroških folklornih skupin iz cele Slovenije. Preko 200 otroških folklornih skupin je to leto pripravilo svoje splete, a za zaključno srečanje so strokovni spremljevalci izbrali naslednje: Otroška folklorna skupina OŠ Šentjernej, Otroška folklorna skupina Dom-

žale, Folklorna skupina OŠ Janka Glazerja in vrtca Ruše, Otroška folklorna skupina Val OŠ Koper, Otroška folklorna skupina Jurij in Marjetica OŠ ob Dravinji Slovenske Konjice, Mladinska folklorna skupina Ajda KD Jožeta Paplerja Besnica, Veseli Marki IV. OŠ Beltinci in Starejša otroška folklorna skupina OŠ Dobropolje.

Prav tako je bil ta dan seminar za mentorice otroških folklornih skupin, ki se ga je udeležilo preko sto marljivih vaditeljic za folklorno dejavnost.

IM

Nagrada za literarni prispevek

Na zaključni prireditvi državnega natečaja »Naravne in druge nesreče – Kdo in kako nam pomaga ob različnih nesrečah«, ki ga je organizirala Uprava RS za zaščito in reševanje, so v Izobraževalnem centru za zaščito in reševanje na Igu pri Ljubljani v sredo, 18. maja, podelili nagrade najboljšim likovnim in literarnim ustvarjalcem.

Na natečaju so sodelovali vrtci in šole. Med 152 literarnimi deli, ki so prišla v ožji izbor, so podelili 15 nagrad. Bila sem med nagrajenci za literarno delo. Na podelitev nagrad so bili poleg nas – nagrajencev in mentorjev vabljeni tudi starši.

V prvem delu smo si ogledali lutkovno igrico na temo različnih nesreč, v kateri nastopajo ježki – maskota organizatorjev natečaja. Igrica je bila duhovita in nad njo so bili

navdušeni tudi starši. V drugem delu pa je v veliki predavalnici potekala uradna podelitev nagrad nagrajencem in mentorjem.

Po podelitvi smo se razdelili v dve skupini in si šli ogledat poligon urjenja, opremo gasilca in kako urijo gasilce, za konec pa nas je naš vodič popeljal po gasilski lestvi pod nebo.

Ko smo se vračali v stavbo, smo odšli še na kosilo. Doživeli smo čudovit kulturni, izobraževalni in družabni dogodek in prejeli priznanja ter lepe praktične nagrade, zato lahko rečem, da so se organizatorji zelo potrudili. Vsa nagrajena dela, literarna in likovna, so razstavljena v Izobraževalnem centru na Igu.

ALEKSANDRA JURAK, 9. a
OŠ Polzela

Krona uspešne sezone

V celjskem Narodnem domu se je z odličnim letnim koncertom predstavil Mešani mladinski pevski zbor Šolskega centra Celje.

Za zborom, ki ga vodi Andreja Ocvirk, je uspešna sezona, saj je osvojil srebrno priznanje na Mladinskem festivalu v Celju in zlato v Budimpešti, kjer je v konkurenci 60 zborov v svoji kategoriji osvojil zlato odličje za najbolje odpeto obvezno skladbo. Na tokratnem koncertu je poskrbel za izredno pester spored, ki je pokazal pevsko širino in razpon dela v tem 56-članskem sestavu. V uvodnem delu so pevci odpeli svoj tekmovalni, zelo zahteven program skladb Gallusa, Liszta, Miškinisa in drugih. Nadaljevali so s solističnimi nastopi pevcev, ki so tudi glasbeniki. Da segajo po priredbah sodobnejših skladb, so dokazali v uspešnici Kako lep je ta svet in zlasti v nepozabni Cohenovi Hallelujah. Presenečenje so pripravili s tremi partizanskimi pesmimi, ki so med mladimi po dolgih letih ponovno očitno zelo priljubljene, koncert pa so sklenili še s slovenskimi in z istrskimi ljudskimi pesmimi. Zborovodkinji Andreji Ocvirk sta pomagala korepetitorica in pianistka Mateja Rajh Jager in Boštjan Korošec.

BS, foto: GrupA

Ali obstajajo prave alternative za kemoterapijo?

Po kar osmih ponatisih v Nemčiji in Veliki Britaniji je knjižna uspešnica **Kemoterapija zdravi raka in Zemlja je ravna plošča prišla tudi med slovenske bralce. Da so jo res nestrno pričakovali, govori tudi dejstvo, da so bili vsi pogovori z njenim avtorjem Lotharjem Hirneisem, ki ga je v Slovenijo povabila založba Orbis, zelo dobro obiskani. Tako tudi v Celju v torek, 17. maja.**

Natrpne čakalnice onkoloških ambulant in rastoče statistike rakavih obolenj terjajo temeljite spremembe. V novi knjigi gre za veliko delo, ki ga je opravil njen avtor Lothar Hirneise, ko je kar enajst let preučeval statistiko zdravljenja rakavih bolnikov v nemških bolnišnicah in v 15 letih obiskal kar štirideset držav z namenom, da se osebno seznanj z uspešnimi metodami zdravljenja

raka. Tudi na pogovoru v Celju so bile v ospredju dileme, povezane s tradicionalnim zdravljenjem raka: kemoterapijo in obsevanje, s teoretičnimi vprašanji, ki ostajajo brez odgovorov, brez pravih dokazov o uspešnosti, z inertnostjo zdravstvenega sistema ... Vitalni avtor, ki se tudi v svojem centru »3E« v bližini Stuttgarta izredno prizadeva, da bi uspešne alternativne metode prišle med ljudi in da bi ti spoznali, da rak ne pomeni nujno smrti, da bi imeli možnost izbrati svojo pot zdravljenja, po vseh teh letih ugotavlja: rak je ozdravljiv! Je simptom, ki nam pomaga preživeti, če se ga lotimo sistemsko, s spremembo življenja in razmišljanja. Si lahko pomagamo, ko nam rečejo, da ni nobene pomoči več? Vsekakor.

VN

Dijaki proti učiteljem

Za AŠ – šolsko športno društvo 4. julij se je že tradicionalno aktivno končala prva polovica leta. V projekta Hura, prosti čas in Šport po pouku je bilo vključenih še več dijakov Srednje šole za storitvene dejavnosti in logistiko Celje, ki aktivno in sproščujoče preživljajo del svojega prostega časa.

Tudi ostale aktivnosti društva, v vseh starostnih skupinah, še vedno potekajo. Imamo rekreacijsko vadbo v nekaj športnih panogah in najbolj atraktivni del delovanja našega društva – jadrnanje. Jadranci smo bili pod jadrni že februarja, drugič pa v času prvomajskih počitnic. Projekt Šport po pouku se je končal z dvodnevno akcijo, s tradicionalnima tekmama profesorjev in dijakov 16. in 18. maja v telovadnici šole za storitvene dejavnosti in logistiko. Dijaki so se s profesorji

pomerili pod koši in preko odbojcarske mreže. V avgustu pa pripravljamo novost za celjske osnovnošolce. V sodelovanju z Zvezo za šport otrok in mladine Slovenije

bomo izvajali evropski projekt Poletje v Celju – aktivni z nami.

Več na <http://www2.arnes.si/~cesport/>
SONJA ČENDAK PAVLIČ

S športom proti drogi

Športna unija Slovenije se že vrsto let trudi mladim približati šport in jim tako prikazati zdrav način življenja, zato vsako leto organizira vseslovensko akcijo **Veter v laseh – s športom proti drogi.**

Tej akciji se je z organizatorji – Občino Štore, OŠ Štore in vrtcem Lipa Štore, ŠD Kovinar, ŠKD Rudar Pečovje in TD Štore – že drugo leto po vrsti pridružila tudi občina Štore, kjer smo pripravili športno prireditev za vse osnovnošolce in otroke, za vse mlade in mlade po srcu, s čimer smo dosegli pravo medgeneracijsko druženje. Tako se je v soboto, 7. maja, v športnem parku Lipa v Štorah zbralo 400 otrok in odraslih, ki so se športno udeleževali, plesali zumbo, preizkusili v različnih ročnih delavnicah, zabavali ob nastopu mažoretne skupine Majde Marguč in Pihalnega orkestra Štore. Da znajo biti otroci tudi solidarni, so pokazali s tem, ko so Rdečemu križu darovali igrače za vrstnike iz socialno šibkejših družin. Športno družbeno akcijo so sponzorsko podprli in prireditve naredili še zanimivejšo Wellness center Aspara, podjetje Simbio, pekarna Geršak, banka Sparkasse, Združenje policistov Slovenije, Rdeči križ Slovenije, podjetje Mak design in pekarna Benjamina Jagra.

TJAŠA MIHEVC, foto: MČG

Za vrednote slovenske osamosvojitve

V dvorani Konjičanka v Slovenskih Konjicah je bila 30. maja ustanovljena **sekcija Združenja za vrednote slovenske osamosvojitve za Zahodno Štajersko, kar je že osma tovrstna pokrajinska sekcija VSO.**

Za predsednika sekcije je bil izvoljen **Anton Žunter**, članice in člani pa so postali **Alen Solina, Mojca Polak, Leopold Šturbej, Stane Jager in Stane Zorko**. Na ustanovitvi so bili prisotni tudi člani Predsedstva VSO; mag. **Drago Bitenc** je prisotne seznanil z vsebinskimi premisami Združenja VSO in z nekaterimi zakonskimi formalnostmi, **Franc Breznik** je poudaril pomen vsebinskega preloma z nekaterimi totalitarnimi simboli, ki jih v Sloveniji še vedno uporabljamo, **Slavko Kmetič** se je dotaknil kontinuitete že preživetega totalitarnega režima, ki je, žal, še vedno prisotna v

naši družbi. **Janez Janša** je pojasnil, zakaj je sploh prišlo do ustanovitve Združenja VSO, posebej pa je poudaril, da so prav vrednote slovenske osamosvojitve tisto neovrgljivo in temeljno vrednostno središče slovenskega naroda, ki si je uspel v zgodovinsko prelomnem času 90. let izboriti lastno identiteto v obliki samostojne, suverene države. Ne smejo in ne morejo biti nikoli prezrte ali omalovaževane, saj so prav omenjene vrednote večni pokazatelj poenotenja slovenskega naroda, ki v narodovi zgodovini skorajda nima primerjave.

Zbrane sta pozdravila tudi župana Slovenskih Konjic **Miran Gorinšek** in Zreč mag. **Boris Podvršnik**, v kulturnem delu programa pa so nastopili MePZ Jurij Vodovnik iz Zreč in harmonikar Domen Jevšenak.

ROMAN KONČAR

IŠČEMO TOPEL DOM

Pika je mešanka, stara 6 mesecev. Je srednje rasti in prijazna ter išče skrbnega gospodarja.

Uradne ure zavetišča Zonzani: od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure; ogledi psov: od ponedeljka do petka od 12. do 16. ure. Telefon: 03/749-06-00; internetni naslov www.zonzani.si

V Laškem so našli 6-mesečno mešanko Koro, ki je prijazna in plaha.

www.novitednik.com

Lina je stara eno leto in je srednje rasti, našli pa so jo v Šentjurju. Išče skrbnega gospodarja, tako kot vsi njeni prijatelji v zavetišču.

www.radiocelje.com

Tudi 8-mesečno Čopko so našli v Laškem. Je manjše rasti, prijazna in živahna.

DELOVNI ČAS
pon. - pet. 7. - 19. ure
sob. 7. - 12. ure
ned. 7. - 8. ure
dežurstvo 24 ur

tel. 03/7493210
gsm 041-618-772

veterinarskabolnicašentjur
www.vb-sentjur.si

Torek, 7. junij: V zgodnjih jutranjih urah bosta Luna in Mars v napetem kvadratu prinašala nemir in energetske blokade. Delujte preventivno in skušajte doseči notranje ravnotežje. V popoldanskih urah bo Luna v kvadratu z Venero, zato bodite previdni pri odločitvah, ki se dotikajo financ, nakupov, vlaganj in seveda velja previdnost tudi v ljubezenskih razmerjih. Luna bo ob 21.34 vstopila v znamenje device, zato se lahko pojavijo kakšne skrbi, občutljivejši bo živčni sistem. Malo pred polnočjo bo Luna v opoziciji z Neptunom prinašala zasanjanost in povečevala intuicijo. Zgodijo se lahko preproške sanje.

Sreda, 8. junij: V jutranjih urah bo Luna v dobrem aspektu s Plutonom, vendar vse ne bo šlo tako gladko. Malce lahko komplicirate pri malenkostih, saj bo Luna v znamenju device prinašala potrebo po analizi in kontroli nad dogodki. Plutonovi energiji pa se je potrebno samo prepustiti. Luna bo v

zgodnjih večernih urah v napetem kvadratu z Merkurjem, zato vam priporočamo, da ne sprejemate večjih in odgovornejših odločitev. Moč presoje bo motena, napačne odločitve pa bo zelo težko popravljati.

Četrtek, 9. junij: Nastopil bo Lunin krajec v devici, zato delujte previdno. Prisotne bodo nasprotujoče energije. Napeti aspekt bo malce omilil prijeten sekstil med Jupitrom in Neptunom, kar bo prebudilo odlične energije in sprostito dobro spanje. V novo jutro se boste prebudili z dobrim aspektom med Luno in Marsom, zato boste od energije kar cveteli. Mars je v znamenju bika, zato bo potreba po čustvih kar povečana. Venera bo ob 16.24 vstopila v znamenje dvojčka, kar bo povečalo stopnjo komunikativnosti in kreativnosti. V dvojčku bo ostala vse do prvih dni julija. Romantičnost in čustva bodo morebiti res ostajala v ozadju, vendar se bo marsikje izboljšala komunikacija.

Petek, 10. junij: Kmalu po polnoči bo vstopila Luna v znamenje tehtnice in bo umirila precej nemirno energijo device. Tvorila bo pozitiven aspekt z Venero, zato bo noč mirna in polna sanj, ki bodo vsekakor povezane z romantiko in čustvi. Ker bo Luna v jutranjih urah v opoziciji z Uranom, se pazite kakšne nepredvidljive situacije. Ne dovolite, da vas kdo ali kaj vrže iz tira. Pazljivo pri vseh korakih, še posebno bodo izpostavljeni medsebojni odnosi, napetosti lahko pridejo kar iznenada, pomirite strasti pa bo bolj težko. Na dan lahko priplava kakšna zamera.

V popoldanskih urah se bo Luna srečala s Saturnom, pazite se negativne avtoritete, energijo usmerite v ljudi, ki ste jih zanemarili, ne prepričajte se in ne sodite prehitro.

Sobota, 11. junij: V jutranjih urah bo Luna v trigonu z Merkurjem, kasneje Sonce z Luno, zato bo ta dan prežet z lepimi vibracijami. Izkoristite jih v polni meri. Čas je ugoden za druženje, prijeten klepet, priporočljivo je, da poiščete stik z naravo. Popoldanske urice bodo pod prijetnimi vibracijami prejšnjih aspektov, zato bodo misli usklajene, mirne, v njih pa si lahko naredite načrte, kako delovati v prihodnje.

Nedelja, 12. junij: Ob 2.34 bo vstopila Luna v znamenje škorpiona, zato bo noč predvsem strastna, zaradi tega, ker bo tvorila dober aspekt z Neptunom se lahko zgodijo nenavadne stvari. Pazite, da ne boste reagirali negativno, kajti Luna bo malce kasneje se v opoziciji z Jupitrom. Umirite kakšne negativne strasti, predvsem pa naj strahovi ne prevladujejo v kakšni nočni sliki. V dopoldanskem času bo Luna v sekstilu z Plutonom, kar lahko povzroči, da se kakšna okoliščina obrne vam v dobro.

Ponedeljek, 13. junij: Kmalu po polnoči se bo Sonce srečalo z Merkurjem, kar pomeni, da si bosta razum in čustva podajala roke. Zadovoljni boste s počutjem, zato lahko preživite mirno in lepo noč. Saturn se bo obrnil na svoji poti v direktno gibanje. V retrogradnem gibanju je bil vse od konca januarja. Zadeve se bodo kar naenkrat začele odvijati s pospešenim ritmom in življenje bo oblikovala nova dinamika. V večernih urah bosta Luna in Mars v opoziciji, kar pomeni, da bo od energije kar prasketalo. Če boste dovolj spretni, jo lahko obrnete sebi v dobro.

Astrologinji
GORDANA in DOLORES

Iz preteklosti vas preko sedanosti popeljemo v prihodnost

Astrologinja Gordana

je dosegljiva na

041 404-935

cena minute pogovora

je 1,99 EUR z DDV,

in na facebooku

Astrologinja Gordana

Astrologinja Dolores

je dosegljiva na

090 64-30

cena minute pogovora je

1,99 EUR z DDV, in na

www.dolores.si

Z žrebom sestavljena zelena karavana

Med rožice vas vabimo še z zadnjim kuponom za izlet z Zelenim valom. Skrbno ga izpolnite in pošljite na naš naslov in morda boste prav vi imeli srečo pri žrebu, ki bo v sredo, 15. junija, v času oddaje Zeleni val.

Boben za žreb bomo tokrat postavili na Glavni trg v Celju, pred »trgovinico z zdravjem«, Biotopic. In če boste pravi čas na pravem mestu, boste lahko prisostvovali žrebu ali celo tik pred začetkom v boben še vrgli zadnji kupon.

Na naš naslov je v teh dneh prišlo toliko kuponov, da bi zlahka napolnili kar nekaj avtobusov s potniki, ki bi želeli z nami. A sreča bo kot vsa minula leta, letos bo to že devetič, naklonjena le štiridesetim. Tisti, ki boste izžrebani, boste obvestilo, ki bo vstopnica za izlet, prejeli po pošti že naslednji dan. Potem sledite navodilom in

predvsem ne pozabite: gremo 18. junija ob 8. uri z avtobusne postaje v Celju, in sicer ob vsakem vremenu. Smer: Levec-Petrovče-Žalec-Lovski dom pod Gozdnikom, o podrobnostih pa smo že pisali in govorili. S seboj prinesite le dobro voljo, za vse ostalo bomo poskrbeli

organizatorji, naša medijska hiša in Zeleni val z Matejo Podjed. V Celje se bomo s pisanih travnikov vračali okrog 18. ure. O zelenih dogodivščinah bomo poročali v program Radia Celje in v sliki in besedi povzeli učne urice o zdravilnih zeliščih še v časopisu.

Kupon št. 5

Ime

Priimek

Naslov

Telefonska številka

Kupon pošljite na dopisnici na naslov:
Novi tednik & Radio Celje, Prešernova 19, 3000 Celje,
s pripisom Za izlet z Zelenim valom.

PIKNIK 05 KATRCE

RADIA CELJE

- ANS. BRANETA KLAVŽARJA
- ALPSKI KVINTET
- SLOVENSKI ZVOKI
- VESELE ŠTAJERKE
- ANS. FRANCIJA ZEMETA
- DONAČKA
- UNIKAT
- MODRIJANI
- ATOMIK HARMONIK
- DOMEN KUMER
- DAVID GROM
- BILBI
- SAŠA LENDERO
- MAJDA IN MARJAN PETAN
- NATALIJA VERBOTEN
- REBEKA DREMELJ
- VAGABUNDI
- ARABSKO - SLOVENSKO DRUŠTVO ROZANA
- WERNER
- HUMORISTA ŠTAMPERLOV PEPI IN POŽREŠJEKOV MIHAČ

ŠTEVILNA PRESENEČENJA

OB KONCU ZABAVA S TANJO ŽAGAR

Vojnik, 19. 6. 2011 od 14. ure

VSTOPNINE NI!

ZDRAVJE – NAŠE BOGASTVO

Homeopatija

»Končno smo tudi pri nas dobili homeopatska zdravila. Zdaj boste zdravniki tanko piskali, saj bo naše zdravje v rokah poštenih strokovnjakov homeopatov, ki jim ne bo prvo merilo zaslužek, temveč zdravje bolnika. Nič več ne bo čakanja po ambulantah. Zdravili nas bodo tudi na domu, saj holistična medicina zdravi celega človeka, ne le simptomov ali posamezne bolezni. Pridružite se nam!«

Na ta zgornji tekst, ki je sledil oddaji na radiu, moram odgovoriti bolj na dolgo, saj je res, da se homeopatiji zadnje čase dela več reklame kot resnemu delu v medicini. Homeopatija je oblika alternativne medicine. Njena osnovna teorija je od začetka, torej od očeta homeopatije Samuela Hahnemanna, že dobrih dvesto let, da se podobno zdravi s podobnim. Dr. Hahnemann je doktoriral iz medicine v Nemčiji, homeopatija pa je rezultat njegovega kritičnega odnosa do takrat delujoče znanstvene medicine, ki je delovala na principih poznavanja fiziologije, kemije, fizike in anatomije. A spoznanj ni izvajala v praksi. Vse se je dogajalo v akademskih krogih.

Klinična praksa je takrat delovala daleč od principov znanosti. Zdravila so bile pijavke za puščanje krvi in močna odvajala, ki so zastrupljala organizem in povzročala hude krvave diareje. Ta so bila pogosto najmočnejše orožje proti boleznim, medtem ko so druga zdravila, kot je bilo živo srebro, imela in povzročala hude stranske učinke. Po številnih zastrupitvah z arzenom je Hahnemann napisal kritične misli o pomenu in vlogi higiene, dietetike in o vlogi psihe pri zdravljenju bolezni. Kritiziral je princip zdravljenja malarije s kininom. Takrat so zagovarjali teorijo, da kinin okrepi želodec in da na ta način prepreči vstop plazmodijev v telo. Hahnemann se ni strinjal s to teorijo, ki jo je razvil njegov kolega dr. Cullen. Poskusil je zdraviti s peruanskim balzomom. Za začetek ga je jemal kar sam in to dvakrat dnevno več tednov. S tem je povzročil podobne znake, kot jih ima človek pri malariji. S postopnim zniževanjem odmerka so simptomi izginili. To je bilo na koncu tudi osnova zakona o podobnostih. Podobno zdravilo s podobnim. Kar povzroča težave, jih tudi zdravi. Medtem ko je uradna medicina zdravila po principu nasprotij: *contraria cum contrario!*

Zato je s kolegi somišljeniki začel iskati zelišča, a tudi druge snovi, ki so povzročale podobne težave in simptome.

me, kot jih je dobil bolnik pri različnih boleznih. »Snovi, ki povzročajo znake bolezni, so tudi zdravila za to bolezen, samo količino je treba zmanjšati.« To je bil osnovni princip homeopatije. Zato so začeli redčiti različne snovi. Topne so redčili v alkoholu in vodi, netopne so dodajali sladkorju oziroma laktozi. Vse te snovi so nato redčili po principu števila 10 (deset na deseto potenco). Ta postopek je avtor poimenoval dilucija. Z redčenjem je zdravilo pridobivalo učinkovitost, to in fizično dodajanje energije s tresenjem pa potenciranje. Danes je to potenciranje dobilo nove tehnične oblike, ki imajo še dodatne psihološke učinke.

Zaton in ponovni vzpon

Vloga in pomen homeopatije v zdravljenju sta se povečevala vse do konca 19. stoletja, ko je z razvojem znanosti in novih spoznanj in z odkritjem učinkovitih zdravil prišlo do njenega zatona. Postopoma so se zapirale šole, v katerih so predavali o homeopatiji. Zaradi eksplozivnega porasta kroničnih nenalezljivih bolezni je pa prišlo do ponovnega zanimanja zanjo konec 70. let dvajsetega stoletja. Vsi smo iskali rešitve za različne kronične in neozdravljive bolezni. V ospredje so prišli ponovno preventivni pristopi, naravne metode preventive, naravne metode zdravljenja, spodbujanje odpornosti, fitoterapija, številne druge alternativne vede, ki so se zaradi globalizacije sveta hitro širile. Ponovna usmeritev in poudarek na preventivi in vlogi vsakega človeka v skrbi za lastno zdravje sta povečala zanimanje tudi za neškodljiva zdravila in za holistični pristop, ki ga je že zdavnaj zagovarjala šolska medicina, a ga je zaradi uspehov v tehničnih disciplinah (kirurgija, rentgenologija,

Piše: prim. JANEZ TASIČ, dr. med., spec. kardiolog

genetika, farmakoterapija) izpustila iz rok.

Homeopatija je spodbudila številne raziskave. Znanstveniki, teoretiki, matematiki, fiziki, kemiki, biologi, farmacevti, zdravniki ... so opravili različne poglobljene raziskave o učinku in delovanju homeopatskih zdravil. Hoteli so pred drugimi odkriti nove pristope zdravljenja, tudi takšne brez stranskih učinkov, a dokazljive, potrjene z znanstvenimi metodami.

Znanost je samo ena in zahteva nadzor in ponovljivost. Iskali so znanstveno razlago za homeopatska zdravila in so jo našli: v podobnosti. Učinkujejo podobno kot učinkuje placebo. Dobro je, da se do vsega obnašamo racionalno. Tudi do homeopatije. Verjeti v homeopatijo je za znanstvenika iracionalno, ne uporabiti je, če učinkuje, je pa še bolj iracionalno. Čeprav ne vemo, zakaj učinkuje in kako deluje.

Homeopatija ima kljub temu svoje zagovornike. Ne glede na to, da ne učinkuje močnejše kot placebo, je koristna in ima svoje mesto. Vse to pa se dogaja ob dobri psihološki podpori. Če se bolniki počutijo res boljše in ozdravijo, je to rezultat naravnega ozdravljenja zaradi številnih učinkov, ki jih ima takšen pristop na organizem (o tem bomo še pisali). To ni posledica inertnega zdravila, prej splet odnosov in notranjih mehanizmov v organizmu, ki se vzpostavijo pri takšni celostni, predvsem psihični obravnavi bolnika.

(Se nadaljuje)

Homeopatska zdravila (Foto: GrupA)

Težave s kožo, lasmi in nohti

Kdaj se zaradi težav s kožo, lasmi ali nohti odpraviti k zdravniku in kdaj si lahko pomagamo sami? O tem bo v sredo ob 11. uri v kavarni Celjskega doma brezplačno predavala Mateja Cvirn Novak iz Celjskih lekarn. Predstavila bo nekaj pogostih neprijetnosti in težav s kožo, lasmi in nohti.

AB

ROŽICE IN ČAJČKI

Najboljše zeli za vnete in utrujene oči

Cvetoči poletni travniki in domači vrt nam ponujajo precej očesnih pomočnic oziroma zdravnic, ki lajšajo težave, kot so vnete, srbeče, solzeče, rdeče, utrujene, oslabele, zlepljene, pekoče oči ... Najbolj se obnesejo smetlika, plavica, ognjič, žajbelj, trpotec, slez, njivska preslica ...

Piše: PAVLA KLÍNER

Plavica

Ljudsko zdravilstvo plavico (*Centaurea cyanus*) že od nekdaj uporablja za lajšanje težav z očmi, a svoj čas so verjeli, da njeni sinje modri cvetovi zdravijo le modre oči, medtem ko je pri temnejših bolje uporabiti trpotec oziroma njegovo zrnje antracitne barve. No, kasneje so le ovrgli to prepričanje, sploh pod vplivom velikega francoskega zdravnika Mauricea Messegueja, ki pravi, da je s plavico mogoče ozdraviti tudi najbolj črne oči najbolj temnopoltih ljudi. Naše babice so iz plavice pripravljale kapljice proti očesnim vnetjem in za krepitev oči: v liter vode so vrgle slabo pest plavičnih cvetov, jih pustile vreti pet

Smetlikini cvetovi naj bi že po videzu spominjali na oči.

stokoviana) so dali povod staremu ljudskemu zdravilstvu, da je imelo to rastlino v prvi vrsti za zdravilno zel zoper bolezni oči. Tudi naši predniki so jo pogosto uporabljali proti vnetju robov vek in veznice, očesnemu ječmenu, zlepljenim očem, očesni utrujenosti in pri motnjah vida. Simon Ašič je prav tako svetoval uporabo smetlike pri vnetju oči, za krepitev oči, oslabele in utrujenih od branja in pisanja, pri vnetju veznice in vek, šarenice, zeleni mreni, čirih roženice, solzečih se očeh in nejasnem vidu. Klinične raziskave, ki so jih opravili v zadnjih letih, so potrdile, da smetlika vsebuje določene učinkovine, ki zdravijo vnetna obolenja oči. Priporočajo jo tudi za oslabele in od računalnika utrujene uči, kar je dandanes zelo pogosta težava. Zaradi slednjega smetlika postaja vse bolj in bolj zaželena naravna pomočnica.

Čaj smetlike, ki ga uporabimo za izpiranje oči, pripravimo kot poparek ali zavretek: čez žličko suhe cvetoče zeli prelijemo skodelico vrele vode ali skodelico hladne vode prelijemo čez žličko droge, zavremo in odstavimo. Pokrit naj stoji petnajst minut, ko se nekoliko ohladi, ga uporabimo za obloge, obkladke ali kopeli za oči dva- do trikrat na dan. Pri občutljivih očeh ta čaj razredčimo z mlačno vodo. Mlačen obkladek krepi oslabele in solzeče oči. Čaja, ki smo ga uporabili za izpiranje oči ali obkladke, ne smemo uporabiti še enkrat. Pri vnetih, solzečih in utrujenih očeh ter pri zdravljenju ječmena na vekah bomo še bolj učinkoviti, če bomo smetliki primešali še nekaj kamilice (*Chamomilla recutita*), ognjiča (*Calendula officinalis*) ali komarčka (*Foeniculum vulgare*).

minut, nato pa še pol ure stati. Tako pripravljen čaj so uporabile tudi za obkladke za oči, ki so dobrodejni pri utrujenih in razdraženih očeh ter očesnih vnetjih. Plavica pomirja tudi razdražene oči in zmanjšuje oteklost vek.

Še druge rastlinice

V ljudskem zdravilstvu pri težavah z očmi pogosto uporabljajo tudi kamilico, ki naj bi zmanjševala vnetje vek in očem vračala svežino. Ognjič (*Calendula officinalis*) naj bi imel zdravilen in blagodejen vpliv na pekoče in vnete oči. Če umivamo oči z mlačnim ognjičevim čajem, naj bi si krepili tudi vid. Pri pekočih, utrujenih in očeh, izpostavljenih celi vrsti škodljivih vplivov iz okolja, na primer prahu, cvetnemu prahu, klimatiziranemu zraku in večurnemu delu pred računalnikom, se obnese obkladek iz žajblja (*Salvia officinalis*): žličko žajblja poparimo s skodelico vrele vode, pustimo stati deset minut in precedimo. V tak čaj namočimo dva kosa vate in ju za petnajst minut položimo na zaprte oči. Njivska preslica (*Equisetum arvense*) naj bi odpravljala rdeče oči in zatečene veke ter zdravila ječmenček. Čaj pripravimo kot prevretek, ki naj vre pol ure, in ga uporabimo za obkladek. Komarček (*Foeniculum vulgare*) vrača očem lesk in zdravi vnetja vek.

Prelepi sinji cvet plavice za prelepe modre oči

Kaj piješ? FRUPI

V Vitalu Mestinje so ponosni na paleto novih sadnih sirupov Frupi, ki so v litrskih plastenkah in ne vsebujejo konzervansov, umetnih barvil in umetnih sladil. Gre za okuse malina-ribez, pomaranča-ananas, brusnica, bezeg, jagolko in ACE. S kakovostnimi sirupi tudi uresničujemo strategijo povečanja prodaje Frupi proizvodov in upajo, da bodo znova pristali na prvem mestu med proizvajalci sirupov.

Dobra dva meseca lahko poizkušamo tudi novi sadni pijači Frupi pomaranča-limeta in Frupi črni ribez-malina. Obe imata od 10 do 12 odstotkov sadnega deleža in sta brez umetnih barvil in sladil. Poljni sta v priložni plastenki s širokim grlom, kar je tudi novost na našem trgu, saj gre za enkrat za edinega slovenskega proizvajalca s takšno plastenko. Še vedno pa je vodilni proizvod Vitala Mestinje Frupi nektar iz jabolk, pri čemer seveda ne zaostajajo še ostali nektarji, ki so poljni v moderni in ekološko neoporečni »pure pack« embalaži 2/1.

Večina proizvodov Frupi ima tudi znak

»Sa« – kupujem slovensko.

Kaj piješ? Frupi!

Promocijsko besedilo

HUJŠANJE
8 – 12 kg mesečno
Dr. PIRNAT
02/252 32 55, 01/519 35 54
www.pirnat.si
Dr. Pirnat d.o.o., Razlogova 29, Maribor

Župan Bojan Šrot in ravnatelj I. gimnazije v Celju dr. Anton Šepetavc sta z veseljem prisluhnila zanimivim spominom maturantov.

Takole sta si izmenjala poljub Božena Pelikan in Radovan Požar.

Maturanti letnika 1941 praznovali

Na prvi junijski dan so 70-letnico mature praznovali gimnazijci, ki so morda najstarejši maturanti na svetu. Kot že nekaj zadnjih let so se tudi tokrat sestali v Hotelu Evropa, kjer sta prisostvovala tudi zdajšnji ravnatelj I. gimnazije v Celju dr. Anton Šepetavc in župan mestne občine Celje Bojan Šrot.

Na srečanju, ki jih zadnja leta pripravlja Božena Pelikan, so bili vsi videti zadovoljni in srečni, objeli so se in se poljubili. Hči znanega celjskega fotografa Josipa Pelikana je vznemirjena razlagala, kako vneto se je pripravljala na snidenje, saj je zamenjala kar štiri srajce, imela na sebi že hlače, a se je na koncu vendarle odločila za zeleno kombina-

cijo krila in suknjiča. Gospa Pelikan, ki je pri svojih letih videti naravnost fantastično, je v žalostnem tonu nadaljevala: »Če ne bo več nobene ženske, vam povem, da bom kar obupala. Poleg mene je samo še Mija Mravljakova, druge so bolne in težko hodijo, ostalo so samo moški. Nimam nikogar, v hiši živim popolnoma sama. Imam le psa, ta mi pomaga živeti.«

Po vojni so se na Petričku srečali vsi razredi skupaj, zdaj pa so edini razred, ki se dobiva vsako leto. Gimnazija je bila zelo slavna in jim je dala veliko koristnega za življenje. Še zdaj so vsi iz srca izredno hvaležni takratnemu ravnatelju Francu Mravljaku, ki je svoje znanje in izkušnje

prenašal na učitelje, ti pa na njih. Kar nekaj je bilo takšnih, ki so po koncu šolanja zasedli pomembna delovna mesta, Slavko Hodžar in Ervin Prelog sta bila rektorja na Univerzi v Ljubljani, nekateri pa so nadaljevali svojo pot v tujini. Radovana Požarja, kemika in štipendista Cinkarne Celje, so poslali za štiri leta v Srbijo v tovarno eksplozivov, kjer je bil šef laboratorija, vendar se je želel vrniti domov. »Izredno sem vesel, da smo se ponovno videli. Mi smo takrat na silo prekinili šolanje na gimnaziji, saj je prišla okupacija in smo se razpršili. Ni bilo nekega skupnega konca, bil pa je konec najlepših mladostnih let.«

AŠ, foto: SHERPA

Slikajo z usti

Jaz sem ta biser našel kar v sebi, je Društvo paraplegikov jugozahodne Štajerske poimenovalo likovno-literarno srečanje, ki ga je pripravilo pred dnevi v svojih prostorih v Celju in bližnjem Mercatorjevem centru. Zvrstili so se literarne delavnice, delavnice ročnih spretnosti in likovnega ustvarjanja ter za zaključek kulturni program. Sodelujoči slikarji paraplegiki, ki so slikali z usti, so svoja dela razstavili v avli nakupovalnega centra, kjer bodo na ogled do 10. junija.

Foto: TimE

FOTO TEDNA Foto: SHERPA

Rada bi bila policistka na motorju!

najina poroka

Če želite veseli dogodek deliti z bralci Novega tednika, nam pišite na Prešernovo 19, Celje, na elektronski naslov tednik@nt-rc.si ali nas pokličite na 4225-154.

IMAMO DOJENCKA!

Na naš elektronski naslov tednik@nt-rc ali po pošti na Novi tednik, Prešernova 19, 300 Celje, sporočite podatke o otroku in materi. Zraven lahko priložite tudi fotografijo.